

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΕΙΕΣ

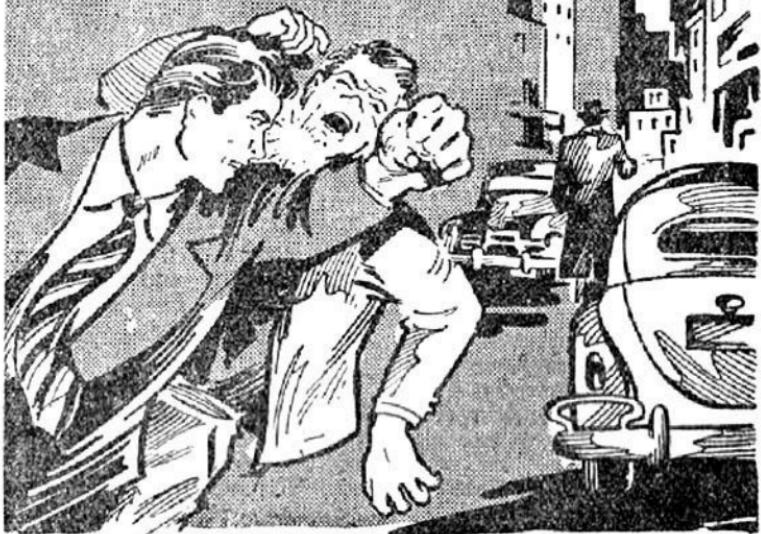
ΤΖΟΕ ΝΤΙΚ

5

ΤΟ
ΧΑΜΟΓΕΛΟ
ΤΟΥ
ΤΡΟΜΟΥ

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Μιὰ οπουλή
συνάντησι στὸ Χόρλεμ

ΗΝΥΧΤΑ εἶχε ἀπλώσει τὶς σκοτεινές φτερούγες τῆς πάνω ἀπὸ τὴν Νέα Υόρκη. Στὰ στενοσόκακα τοῦ Χόρλεμ κυκλοφοροῦσαν μεθυσμένοι νέγροι κι' ἀπὸ τὰ ωχτερινά κέντρα ἔδγανναν τὰ οὐρλιαχτά τῶν σαξοφώνων ποὺ τραγουδοῦσαν νέγρικους σκοπούς. ΙΜερικές χωωματιστὲς ἐπιγραφὲς ἀναβοσθηνῶν σχεδιάζοντας παράξενα σχήματα στεύς λασπω

μένους δρόμους καὶ τὴν ὑγρὴ δσφαλτο. Τὸ ἀπόγευμα εἶχε βρέξει γερά. Τώρα ψιχάλιζε.

"Ἐνα ψηλὸς τύπος μὲ κα τεβασμένη ὡς τὰ φωύδια τὴ ρεπούμπτλικα καὶ ἀδιάβροχο ἐάνδαζε ιμὰ ἐφήμερίδα κατὼ ἀπὸ τὸ ἡλεκτρικὸ λαμπτιόν καί κάποιας γωνίας. Δέν φαινόταν δμως νὰ ἐνδιαφέρεται καὶ τόσο πολὺ γι' αὐτά ποὺ διάβαζε, γιατὶ κάθε λίγο ἔρριχνε ματιές στὸ ρολόϊ του καὶ κύτταζε πρὸς τὸ βάθος τοῦ δρόμου ποὺ ἔδγαζε στὴν

πλαστεῖα τοῦ Μισιστηρίου. Ἡ δροσή δὲν τὸν ἐνοχλοῦσε, ἔδειχνε δὲς τόσο κάπως νευρικὸς δοσοπεριουσες ἡ ὕσις χωρίς νὰ φαίνεται ἐκεῖνος ποὺ περιμένει. "Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἔνα κουτί τσικλες ἔδωσε δυὸς κουφέτα στὸ στόμα του καὶ ἀρχισε νὰ μασοάῃ ἀργά. Θὰ περίμενε μισή δρα αἰκόνα, κι' ἀν δὲς ἐκείνη τὴν ὕσια δὲν φαινόταν δὲς Τσάρλς "Οὐτρεύ, θὰ ἔφευ γε.

Ἐαφνικὰ ἀνασκίστησε. Ἀκούστηκαν οἱ τροχοὶ αὐτοκινήτου. Οἱ προβολεῖς τοῦ αὐτοκινήτου σάρωσαν τὸ δρόμο καὶ σταυράτησαν ἀπάνω του. Τὸ αὐτοκίνητο πλησίασε καὶ σταυράτησε. Ὁ δινθρωπος ποὺ τὸ ὀδηγοῦσε ἔσκυψε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

— Γειά σου, Γουΐλυ!, εἶπε. "Ἔχεις νέα;

"Ο Γουΐλυ Στέον δίπλωσε τὴν ἐφημερίδα καὶ πλησίασε περισσότερο.

— Σπουδαῖα νέα, Τσάρλς! "Ἐναν τέτοιο δινθρωπο τὸν καὶ σὲνα χρειαζόταν τὸ κανούργιο ἀφεντικό. Τοῦ είπε τὰ καθέκαστα. Μοῦ εἶπε πώς εἶναι σὲ θέσι νὰ σοῦ ἔξισθολίσῃ ἔνα πρώ της γραμμῆς καταφύγιο, ἀπ' δηποὺ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ σὲ ἴετρυπάσουν ἔστω κι' ἀν κι ηητοποιηθῶν δλες οἱ χιλιάδες τῶν «Τζῆ—μὲν» (*) ποὺ

(*) Τζῆ — μέν, εἶναι οι κυβερνητικοὶ ἀστυνομικοί, οι πράκτορες τοῦ περιφήμου "Εφ-Μπῆ" "Αι.

διαθέτει ἡ Ἀμερική. Μοῦ εἶπε ἀκόμα πώς ξέρει αὐτὸς τί θὰ πῆ διπόδοσσι ἀπὸ τὸ Σίγκ—Σίγκ καὶ σὲ θαυμάζει «Ἐνας δινθρωπος ποὺ γλυστράσεις ἀπ' αὐτὴ τὴν κόλαση» μοῦ εἶπε «πτοέτει νὰ εἶναι δινθρωπος ἀξίας. Κι' ἡ ἀξία του μάλιστα θὰ εἶναι διπλή ἀφοῦ εἶναι καὶ ἐπιστήμονας!» Λοιπὸν τί λές, Τσάρλς; Ἐμεῖς οἱ δυὸς ξέρουμε καλά δὲν τὸν ἄλλο. Ζήσαμε στὸν ἴδιο κύκλῳ ἐφτά χρόνια καὶ δὲν τὰ χαλάσσωμε σύτε μιὰ φορά. Επιμαυτε φίλοι, ἔτσι δὲν εἶναι;

— Ναι, Γουΐλυ. Είμαστε φίλοι.

— Νῦχης λοιπὸν ἀμπιστο σύνη στὴ δουλειά ποὺ εἶμαι μπλεγμένος κι' ἔγω. "Ολα τὰ πηγιδὰ εἶναι σὰν καὶ μένα. "Ἔχουνε λόγο κι' ἔκτινάνε τοὺς ἔξυπνους. "Εσύ είσαι ἔξυπνος. Ἡ δουλειά σου θὰ πληρώνεται ἡγεμονικά. "Αλλά, ἔκτος ὅπ' αὐτό, διστεοῖς ἀπὸ κάθε κόλπο. Θὰ ἔχης τὸ οεγάλο σου. Τί λές;

— Πῶς λένε τὸ καινούργιο ἀφεντικό; ρώτησε δὲς Τσάρλς "Οὐτρεύ.

— "Αγκαστο. Λέντ "Αγκαστο. Μπορεῖ διμως αὐτὸν μήν εἶναι καὶ τὸ πραγματικό του δνομα. "Ολοι τὸν ξέρουν μὲ τὸ πασατοσύκλι! ή Γάτα. "Ηταν δέκα χρόνια τὸ δεξιὸ χέοι τοῦ Γκάστοσιας Καιοντόνε. Τώρας τελευταῖς διμως τὰ χάλασε μιαζί του καὶ δὲς Καρντόνε βρέθηκε μὲ

διὸ μαχαιρίες στὴν κοιλιὰ νὰ ταξιδεύῃ στὴν μπούκα τοῦ λιμανιοῦ. Κατάλαβες; Ὁ Ἀγκαρτοῦ εἰναι παλλήκαρι καὶ δὲν ἀστειένεται. Κάνει πάντα μεγάλες δουλειές. Καὶ τώρα ἔχει σπουδαῖα σχέδια. "Οταν ἀκουστα πῶς γιὰ τὰ σχέδια αὐτὰ τοῦ χρειάζεται ἔνας ἐπιστήμονας χημικός, ὁ οὓς μου πήγε ἀμέσως σέ σένα καὶ τοῦ μίληστα σχετικά." Αν τὸ ἀποφασίστης θὰ πάμε παρέα νὰ τὸν δούμε.

— 'Οκεύ, Γουΐλ! Θὰ πάμε μαζί. Ἀρχίστα νὰ στενοχωριέμαι μιούσχος καὶ νὰ κρυθουμαὶ ὅλες τις ὥρες τῆς ήμέρας σ' αὐτὴ τὴν δρωμοσοφία τῆς Μόλυ τῆς ἀρστίνας. "Οταν πρωτοβγήκα ἀπὸ τὴν φυλακὴ ἡ Μόλυ μοῦ φάνηκε ἀμαρφη. Τώρα μοῦ φέρνει ἀνδρία.

'Ο Γουΐλ Στέρον ἔρριξε τὴν ἐφημερίδα που κρατοῦσε στὴν τοέπη του καὶ κάθησε δίπλα στὸν Τσάρλς "Οντρεϋ.

— Ποὺ θὰ πάμε; ρώτησε δ Τσάρλς ποὺ ὀδηγοῦσε.

— Γύρισε πάλι πρὸς τὴν πλατεῖα Μισισιπῆ. Σὲ δεκα λεπτὰ θὰ είμαστε στὸ σπίτι τοῦ Ἀγκαρτοῦ.

Τὸ βολάν πήρε μιὰ στροφὴ ιστὰ χέρια τοῦ χημικοῦ καὶ τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε πάλι πρὸς τὴν πλατεῖα Μισισιπῆ. Υστερα ἀπὸ λίγο εἶχε μπῆ μέσα σὲ μερικὰ δαιδαλώδη ιστεινὰ τοῦ Χάρλεμ, ὅπου ὑπήρχαν μονάχα λάσπες καὶ βρώμικα χαμόσπιτα...

Η «Γάτα» καταστρώνει σχέδια

O αριξε μιὰ διαπεραστικὴ ματιὰ στὸ πρόσωπο τοῦ καπινοργοφερμένου ἐπισκέπτη. "Υστερα τὸ βλέμμα του ταξιδεψε σ' ὅλόκληρο τὸ κορμί του. Εἶχε ματιὰ γκρίζα μὲ μώρες ἀποχρώσεις, γατισσια, κι' αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ λόγος ήταν ποὺ ἀναμεσα στὶς ταξεις τῷ με κακοποιῶν ήταν γνωστὸς μὲ τὸ δινοματίατα.

— Κάθησε, κύριε "Οντρεϋ, εἶπε. 'Ο Γουΐλ μοῦ μιλησε πολὺ ζεστὰ γιὰ σένα. "Ενας ἄνθρωπος σάν καὶ σένα μον χρειάζεται. Εἴμασι σίγουρος πως θέμεις οἱ διὸ θὰ κάνουμε πολλὰ πράγματα. Φτάνει νὰ ἔχης διάθεσι. Ξέρω γιὰ ποιό λόγο βρισκόσουν στὸ Σίγκ-Σίγκ. Δικάστηκες γιὰ κατασκοπεία καὶ κιλοπὴ ἀτομικῶν μυστικῶν. Δούλευες στὰ ἐργαστήρια τοῦ Κλήθελαντ. Άλλὰ δὲν τὰ κατάφερες καλὰ καὶ σὲ τσουβάλιασαν. Πάλι καλά ποὺ δὲν ψήθηκες στὴν ἡλεκτρικὴ καρέκλα. Μὲ εἴκοσι χρόνια ποὺ σοῦ φορτώστανε, πρέπει νὰ θεωρής τὸν ἐσιτό σου πολὺ τυχερό. "Επειτα, νομίζω πῶς τοὺς χάρισες μερικὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ χρόνια ἀφοῦ τόσκασες.

— 'Απ' τὰ εἴκοσι ἔκανα μόνο τὰ ὀκτώ. Τὰ ύπαλοιπα δπως λέεις καὶ σύ, τοὺς τὰ χάριστα.

— Μήν ξεχνᾶς πῶς τοὺς χρωστᾶς ἀκάμια δώδεκα χρό-

νια. Γι' αύτό πρέπει νάσαι προσεχτικός. Οι Τζή—μὲν δὲν θὰ σταματήσουν νὰ ψάχνουν γιὰ σένα.

— Τὸ ξέρω!, ἀπάντησε κουνώντας τὸ κεφάλι του διχτυμικός. Γι' αύτό κι' ὅλας ἀποφάσισα νὰ δουλέψω μαζί σου. Ο Γουΐλυ μοῦ εἶπε πῶς θὰ είμαι ἀσφαλής κοντά σου.

— "Οσο γι' αὐτό, μὴ σὲ μέλλῃ! "Οποιος δουλεύει μαζὶ μου δὲν χάνεται! "Έχω κι' ὅλας ἔτοιμο ἐνα σπουδαῖο ἔργαστρο γιὰ σένα. "Άκου σε λοιπὸν ποιό είναι τὸ σχέδιο μου καὶ γιὰ ποιό λόγο χρειάζομαι τὶς ὑπηρεσίες σου. Ο Γουΐλυ ίσως σοῦ εἶπε κάτι, ὅλλα δὲν ξέρει τὶς λεπτομέρειες.

Ο Λάντ "Αγκαρτυ ἄναψε τσιγάρο καὶ ἀρχίσεις νὰ μιλάῃ ἀργά καὶ μετρημένα. Ο Τσάφλος "Οντρεϋ καὶ δικαίους Στέρεν τὸν ἀκουγῶν μὲ τιρσοσχῆ, χωρὶς νὰ τὸν διακόψουν. Μίλησε σχεδὸν μιὰ ὥρα. "Υστερα, στην τελείωση, γύρισε καὶ κύτταξε τὸν χημικό:

— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ σχέδιό μου, "Οντρεϋ; ρώτησε.

— Σπουδαῖο! "Έχει πολὺ ψωμὶ αὐτὴ ἡ δουλεια.

— Χαίρω ποὺ τὸ ἀκούω ἀπὸ τὸ στόμα σου. Κατάλαβες τώρα λοιπὸν τί σὲ χρειάζουμαι;

— Ναί. Κατάλαβα. Μὰ ἔγω δὲν θὰ μπορέσω νὰ είμαι ἔτοιμος πρὶν περάσῃ έγκαις τουλάχιστον μῆνας. Μπο-

ρεῖ δμως καὶ πιὸ σύντοιμα. Θετική ἀπάντησι θὰ ἔχης δταν δῶ τὸ ἔργαστρο.

— 'Οκεύ, "Οντρεϋ! Αὔριο θὰ πάμε παρέα κάπου καὶ θὰ τὸ δῆς. Δὲν μὲ νοιάζει ἄν χασομερήση λίγο ἡ ἀρχή. Φτάνει μονάχα ἡ δουλειά νὰ γίνεται παστρικά χωρὶς νὰ ἀφήνη ἵχνη.

— Συμφωνοι!, εἶπε διηκόνος. 'Η δουλειά θὰ γίνεται παστρικά.

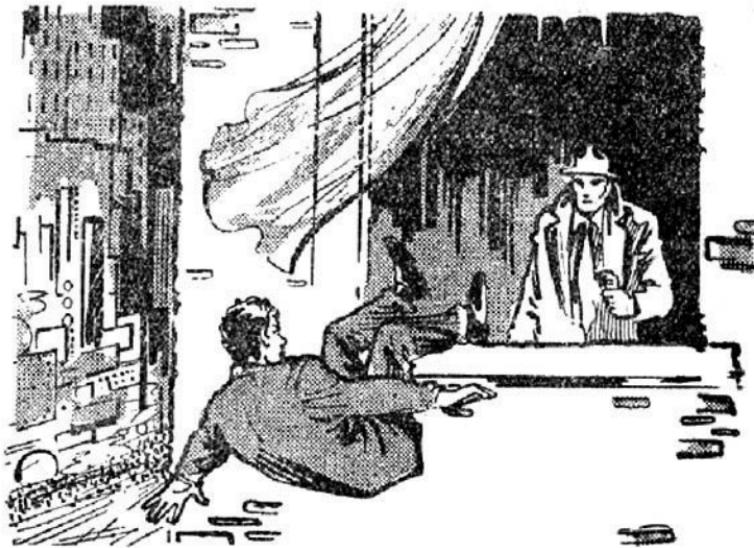
Ο "Αγκαρτυ γέλασε. "Ηταν ἔνα χαμόγελο στυφὸ καὶ ζσκημο. Τὰ γατίσια του μάτια βατραψαν καὶ σηκώθηκε.

— Σὲ λίγο λοιπὸν θὰ ἔχουμε πολλές φωταφίες καὶ βεγγαλικά στὸ Σέντραλ Σίτυ καὶ στὸ Μανχάταν!, εἶπε. Ετσι, παιδιά;

Γέλασαν κι' οἱ διὸ ἄλλοι. Ήταν ἀπαίσια γέλια.. Φρίκης καὶ τρόμου, ποὺ προμηνύουσαν ἔνα δργιο φόνων καὶ καταστροφῶν.

"Ενας ούρανοδύνστης στὶς φλόγες

Φ ΛΟΓΕΣ τινάχ τηκαν ψηλὰ σὰν ἐκατοντάδες πύρινα χέρια ποὺ ζητοῦσαν νὰ φτάσουν τὸν ούρανο. Άκούστηκαν κραυγές, θόρυβοι ἀπὸ γυαλιὰ ποὺ σπάνε, ἄγρια παραγγέλματα καὶ ἐπικλήσεις δοηθείας. Τρομαγμένες μορφές ἀνθρώπων φάνηκαν στὰ παράθυρα καὶ σύνεφα μαύρου καπνοῦ τύλιξαν τὸν τεράστιο ούρανόυδυστη μὲ τὰ ὄγδονταεφτά πατώματα τῆς Νάθαν Στρήτ.

Πετάχτηκε έξω άπό το παράθυρο.

Ή κυκλοφορία διεκόπη και πεζοί και όχηματα παραμέρισαν γιά νά περάσουν τά αστυνομικά αύτοκίνητα και οι πυροσβεστικές άντλιες που ούρλιαζαν άνατριχιαστικά προειδοποιώντας γιά τὸν κίνδυνο. Αστυφύλακες και πυροσβέστες πήδησαν άπό τ' αύτοκίνητα. Άνεμοσκαλες και κροιοί έκτοξεύσεως νερού μπήκαν σὲ κίνησι. Διατάγες δίνονταν βιαστικά και πίσσεκες νερού δρχισταν νά ταξιδευουν πρὸς τὴν φλεγόμενη πρόσοψι τοῦ κτιρίου. Ήταν φωνερὸς ὅμως ὅτι ἡ πυρ καιὰ δὲν ἐπρόκειτο νά ὑποχωρήσῃ.

'Απ' τὶς έξδους κινδύνου

κι' άπό τὴν κεντρικὴ εἴσοδο τοῦ ούρανοιςτη μπουλούκισ ανθρώπων ἔβγαιναν και ξεχύνονταν στὸ μεγάλο δρό μο με μιάν εκφρασι ἀγωνίας και φρίκης στὸ πρόσωπο. Μέ έξαλλο βλέμμα και μὲ μπερδεμένες φράσεις προπαθούσαν διοι αὐτοὶ οι ανθρώποι νά άπαντήσουν στὶς ἔρωτήσεις που τοὺς ἀπειθύνονταν.

— Εἶναι φοβερό!, θλεγε ένας κοντόχοντρος ανθρώπος μὲ ἀναστατωμένα μαλλιά, χωρὶς σακκάκι και μὲ μοισκε μένο άπό τὸν ίδρωτα τῆς ἀγωνίας πρόσωπο. Ή πυρ καιὰ ξέσπασε ἐντελῶς ἀπρόσπαστα και στὰ δύδνητα έφτα-

ταυτοχρόνως πατώματα τοῦ κτιρίου. Θάξειε κανεὶς πῶς ἔνα ἀδρατὸ χέρι ἔθεσε σὲ λειτουργία κάποιο σατανικὸ ἐμπρηστικὸ μηχάνημα ποὺ εἶχε διακλαδώσεις σ' ὅλο τὸ μέγαρο. Λίγα δευτερόλεπτα πριν φανούν οἱ φλόγες ὁ ἀέρας, εἰχε γίνει κάπως βαρύς καὶ ζαφνικά ὁ ἀέρας πήρε φωτιὰ καὶ πύρινα σύννεφα γέμισαν τὸν οὐρανοῦστη. Ἔγὼ ἐργάζομαι στὸ τριακοστὸ πέμπτο πάτωμα στὸ λογιστικὸ γραφεῖο τοῦ κ. Κάνιγκα. Πρίν καλὰ—καλὰ καταλάβω τί συμβαίνει, βρέθηκα ἔξω στὸ διάδρομο. Εἶδα τοὺς ιδιωτικοὺς πυροσβέστες τοῦ κτιρίου νὰ παλεύουν ἀπεγνωσμένα μὲ τὴ φωτιὰ ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ παντοῦ. Ἐτρεξα στὸν διελκυστήρα ποὺ ἔκεινη ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ εἶχε σταματήσει στὸν δρόφο μας. Μαζὶ μὲ μένα στριμώχτηκαν μέσα ἐκεῖ κι' ὄλλοι. Κατεβαίνοντας πρὸς τὸ Ισόγειο εἰδαμε τὶς φλόγες νὰ πλημμυρίζουν καὶ τ' ὄλλα πατώματα. Οἱ ἄνθρωποι, δοσοὶ δὲν μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ἀσανσέρ, ἔτρεχαν σὰν τρελλοὶ στὶς σκάλες ποὺ φέρνουν πρὸς τὴν ἔξοδο. Ἡταν ἔνας ἀπερίγραπτος πανικός. Ὁ ἔνας πατούσε τὸν ὄλλο προσπαθῶντας νὰ ξεφύγῃ τὸ θάνατο. Πολλοὶ κατρακύλησαν στὶς σκάλες. Ἀδιαφορώντας οἱ ὄλλοι πέρασαν ἀπὸ πάνω τους. Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἔκτασι τοῦ πανικοῦ,

ἄν λογαριάσετε πῶς σὲ κάθε δρόφο ὑπάρχουν σαράντα έως σαρανταπέντε γραφεῖα. Σὲ κάθε γραφεῖο ἔργάζονται πέντε τουλάχιστον ὑπάλληλοι. Διακόσιοι πενήντα καὶ περισσότεροι ὑπάλληλοι καὶ προϊστάμενοι σὲ κάθε πάτωμα. Πολλαπλασιάστε αὐτὸ τὸν ἀριθμὸ μὲ τὸ 87, δοσοὶ είναι οἱ δρόφοι, καὶ θὰ καταλάβετε.

Οἱ περίεργοι, ποὺ τὸν είχαν κυκλώσει καὶ τὸν ὄκουγαν, ἔνοιωσαν ἔνα παγωμένο ρίγος νὰ τοὺς τυλίγῃ. Τριάντα περίπου χιλιάδες ἄνθρωποι, μαζὶ μὲ τοὺς ἐπισκέπτες, κινδύνευαν νὰ ψηθοῦν στὶς φλόγες! 'Απ' αὐτοὺς ἦταν ζήτημα ὅταν εἶχαν καταφέρει νὰ φτάσουν στὶς ἔξοδους οἱ δυὸ χιλιάδες. Ἡ ἀστραπαῖα ἐμφάνισε καὶ ἔξαπλωσι τῆς πυρκαϊᾶς θὰ κατιζε τὴ ζωὴ στοὺς ὑπολοίπους. Ἡταν φριχτό! 'Οσοι εἶχαν ἀποκλειστὴ ἀπὸ τὶς φλόγες καὶ τοὺς καπνούς φώναζαν ἀπεγνωσμένα. 'Άλλα κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Τὰ δεκαοχτώ όσανσέρ εἶχαν ἀχρηστεύθη. Η φωτιὰ εἶχε πυρακτώσει τὰ καλώδια καὶ τὰ καλώδια ἐσπασαν καὶ τινάχτηκαν δεξιὰ κι' ἀριστερὰ σὰν πυρωμένα φίδια. Πολλὰ ἀπὸ τὰ πυρακτωμένα καλώδια ἥπεισαν στὰ ὑπόγεια καὶ μετέδωσαν τὴν πυρκαϊὰ στὶς ἀποθήκης πετρελαίου ποὺ ἔχρησιμοποιεῖτο γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ καλοριφέρ.

Ο Ρούντυ δὲν θέλει
νὰ γίνη... φητός!

MΕΣΑ στις ἀδιαπέραστες ἀπό τὴν φωτιὰ φόρμες ἀμιάντου, οἱ πυροσθέστες, μὲ ἀντισφυξιογόνες προσωπίδες καὶ συσκευές δέξιγόνου στὴν ράχη, ὅρμησαν μέσα στὴν κόλασι αὐτὴ τῶν φλογῶν σέρωντας μαζί τους τοὺς χοντοοὺς σωλῆνες ποὺ ἔξετοξευαν χημικά πυρίμασχα ὑγρά. Οἱ φλόγες χαμήλωναν γιὰ μερικά λεπτά καὶ τὰ συνεργεία διασώσεως τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν ἔμπαιναν στὴν πυρίκαυστη ζώνη καὶ φόρτωναν στὰ φοεῖα τοὺς λιποθυμησμένους ἀπὸ τὶς ἀναθυμίσεις καὶ τοὺς καπνούς δύνθρώπους καὶ ἔγγαινων τρέγοντας στὸν καθαρὸ δέος. Πολλοὶ σώθηκαν ἔτσι. 'Αλλὰ αὐτὴ ήταν μονάχα κάτι ποὺ ἔμοιαζε μὲ μιὰ σταγόνα νεροῦ στὸν ὄγκεανό. Τὰ θύματα ήταν πολλά, ὅπειρα. Οἱ πιθανότητες σωτησίας ήταν ἐλάχιστες. Καὶ δυως κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἔκεινους διντοὺς δὲν σκέψτηκε νὰ δπιοθυγωσήσῃ. "Ηξεραν ποιό ήταν τὸ καθηκόν τους...

Διὸ ἀνθεῖς προοχώστησαν ποῶτοι. Μέσα στὶς φόρμες διαιώντου καὶ κάτω ἀπὸ τὶς διατισφυξιογόνες μάσκες ποὺ εἶχαν μπροστά στὸ δύος τῶν ματιῶν ένα μακρόστενο πασσιθυρόκι σκεπασμένο μὲ μιὰ ἀδιαπέραστη ἀπὸ τὴν φωτιὰ διασφανῆ πλαστική θλη. γιὰ νὰ βλέπουν, ήταν δύσκολο νὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς τὰ χα-

ρακτηριστικά τους. 'Ο ἔνας ἀπὸ τοὺς δυὸ ήταν ψηλός, εὔσωμος μὲ τετράγωνους ὕμους. 'Ο ἄλλος ήταν πολὺ πιὸ ψηλός ἀπὸ τὸν πρῶτο. Εἶχε τεράστια πόδια καὶ ματριὰ χέρια. Καὶ ήταν νὰ ἀπορῇ κανεὶς πῶς δρέθηκε φόρμα διμιόπου γι' αὐτὸ τὸ μέγεθος τοῦ δύνθοπου. Γιὰ ἔκεινους δυως ποὺ γνῶριζαν τὴν... ἴδιτυπη κατασκευὴ τοῦ Ρούντυ Μπάθ. τοῦ Μακουπόδη κρεματολά βοηθοῦ τοῦ θρυλικοῦ ντέτεκτιβ Τζός Ντίκ, δὲν ὑπῆρχε αύτη γνωστα. Θὰ στοιχημάτιζαν μὲ τὸ κεφάλι τους καὶ θὰ κέρδιζαν σίνονος γιὰ τὸ πρόσωπο ποὺ ὑπῆρχε μέστι στὴ φόρμα σύντη τοῦ δύνθοπου. 'Ο ἔνας λοιπὸν ἀπὸ τοὺς διὸ ήταν δ Ρούντυ Μπάθ (*). 'Ο δύλλος ήταν δ διάσποιος κακουγκουηγός, δ σόδος καὶ δ τόδιος τῶν κακοποιῶν τῆς 'Αγεοικονικῆς, δ Ηπείρου, δ Τζός Ντίκ (*). Προχωροῦσαν καὶ

(*) 'Ο Ρούντυ Μπάθ δυως ἔρουν οἱ διαγνώστες μητὶ εἶναι ἔνας κορμαγταλέας μὲ χειρόληγότη καὶ χοντρὰ μικροπόντο γυαλίδα στὰ μάτια ποὺ διειρεύεται νὰ γίνη ντέτεκτιβ. 'Ο Ρούντυ ἔδεσε: τὸν πειστότερο καἰοδ του στὸ νὰ βάζῃ κομπούέτες στὸ πρόσωπό του, τὸ δύοτο πάντοτε εἶναι ποπούμενο δητ' τὶς γοοθίες τῶν κακοποιῶν μὲ τοὺς διοφούς μπροσθίεται σὲ καυγάδες. Πασ' διό τὸ έύλο δικαὶος ποὺ τούει δ Ρούντυ καὶ τὶς γκάφες ποὺ κάνει. Ενεὶ γίνει τὸ δεῖ τέλος τοῦ Τζός Ντίκ καὶ πολλὲς φορὲς καταφέρνει σπουδαῖα πρόγρυματα.

(*) 'Ο Τζός Ντίκ εἶναι ἔνας νέος ντέτεκτιβ μὲ χαλάρωσις νεύρα, σιδε-

οι δυό μπροστά δάνογοντας δρόμο μέσα στίς φλόγες μέ τους σωλήνες έκτοξεύσεως τού πυρίμαχου ύγρου. Κάθε στιγμή, κινδύνευσε νὰ καοῦν σὰν πυροτέχνημα. Κάθε δευτέρο λεπτό, υπήρχε φόβος νὰ μεταβληθοῦν σὲ καιόμενες ζωντανές λαμπράδες. Καὶ δύμας πεισματώρικα, αγρια, αδίσταχτα συνέχιζαν τὸν διάφορο τοὺς μέσα σ' αὐτή τὴν κόλασι, ἀπὸ τὴν δόσια μονάχα ἔνα θαύμα θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς ἐπιτοέψῃ νὰ ξανθραγοῦν. Αὐτὸ τὸ θαύμα ήταν ἀδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ ὃν ἐκεῖνο ποὺ εἶχε στὸ μυαλό του αὐτή τὴ στιγμὴ ὁ Τζόε Ντίκ. συνέβαινε πραγματικὰ δύπως εἶχε λογαριάσει.

‘Ο Ρούντου κοντοστόθηκε καθὼς ἀνέβηκαν τὶς σκόλες ποὺ ἔφερον στὸ τρίτο πάτωμα. Κοντοστόθηκε κι’ ἔρριξε ἔνα βλέμμα πρὸς τὰ

ρένια θέλησι, διδάνταστη τόλμη καὶ ἔξιστεικό μυωλό. ‘Ἄποσ τού πιστολιού καὶ τῆς γροθ ἀδ., συνεγάγεται μὲ τὴν τοπικὴ δάπτυνομία στὴν καταδίωξη τοῦ Ἑγιελμάστος. Οἱ κακοποιοὶ τὸν τρέμουσαν καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος ποὺ ἐπίκρητεν νὰ τὸν ἔσοντάσουν χωὶς δύμας νὰ τὸ καταφένουν. ‘Ο διάστημας κακουογοκυνηγὸς εἶναι ἐκπὸς τῶν δέλλων καταπληκτικὸς στὶς μετασφράσεις. ‘Απὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν δέλλη χοησιμοποιῶντας διάφορες πλαστικές εὔσεις μπορεῖ ν’ ἀλλάξῃ πρόσωπο. Πολλοὶ λένε πῶς υπῆρξε δούλος τοῦ γινωστοῦ στὴν ‘Αμερικὴ ἐΝτέτεκτιβ Χ.‘. Ο Τζόε Ντίκ δύμας δὲν τὸ ἐπιθετικῶνει αὐτό, οὕτε τὸ διαφεύδει,

πίσω. “Ενας ὀκεανὸς ἀπὸ φλόγες δρισκόταν πίσω τους. Ή ἐπίδειπτοι τοῦ χημικοῦ ύγρου στὴν φωτιὰ δὲν κρατοῦσε πολύ. Οἱ φλόγες χαμηλώναν δάφηναν ἐλέυθερο τὸ δράμο. Ήστερα ἀπὸ δύο — τρία λεπτὰ δύμας ξαναφούντωναν.

— Δέν διέπω κανένα νὰ ἔρχεται πίσω μας, εἶπε μιλώντες στὸ μικρόφωνο τῆς ἀντιασφυξιογόνου προσωπίδας του ὁ Ρούντυ. ‘Αρχηγὲ μείναμε μόνοι· οἱ δύο μας Μήπως θὰ ξταν πιὸ σωστὸ νὰ γυρίσουμε πίσω πρὸς τὴν ἔξοδο;

Τὸ ἀκουστικὸ μηχάνημα τῆς προσωπίδας τοῦ Τζόε Ντίκ ἐπιμένε τὴν τρεμουλιαστὴν φωνὴν τοῦ κρεμανταλᾶ καὶ ὁ ντέτεκτιβ τοῦ ἔρριξε μιὰ λοξὴ ματιὰ μέσα ἀπὸ τὸ σκεπασμένο μὲ πλαστικὴ μῆλη παραθυρώνκι.

— Δὲν σὲ ηξερα γιὰ δειλό, Ρούντυ!, εἶπε. “Αν θελητὴς δύμας μπορεῖς νὰ γυρίσης. Θὰ προχωρήσω μόνος.

— Δέν είμαι δειλός!, μουρμούρισε ὁ Ρούντυ. ‘Αλλὰ δὲν θὰ μού ἀρεσε νὰ γίνων ψητός. ‘Ομως καὶ νὰ σ’ ἀφήσω μόνο δὲν τὸ βαστάει ή καρδιά μου!

— Προχώρει, Ρούντυ!, διέτοξε ὁ Τζόε Ντίκ.

‘Ο κρεμανταλᾶς ἀνασήκωσε τοὺς δώμους.

— ‘Οκεῦ, ἀρχηγὲ. Φοβᾶσαι δύμας δῖτι κάποια κοπέλα ποὺ σ’ ἀγατάει, ή Λύντια Τόρεν (*), πολὺ θὰ στενοχωρηθῇ δᾶν δῆ νὰ μᾶς βγά-

ζουν αύριο από τα έρείπια καβουρτισμένους σάν γουρουνόπουλα!...

‘Ο Τζόε Ντίκ δὲν μιλησε. ‘Ανοιξε τὸν κρουνὸν κι’ από τὸν σωλήνα ποὺ κραυτούσε ἔνας καταρράχτης ἀπό ἔνα πρασινοκίτρινο ύγρο ἀρχισε νὰ πέφτη στὶς φλόγες. Ἐνα πέρασμα ἀνοιξε ἀνάμεσα στὴ φωτιά. Προχώρησαν μέσα σ’ αὐτὸ τὸ πέρασμα ἐνῶ γύρω τους, μπρὸς— πίσω, δεξιὰ κι’ ἀριστερά ἡ πυρκαϊά ὅλοένα καὶ δυνατώνε. Στὸ βάθος δὲ Τζόε Ντίκ εὔρισκε πῶς δὲ κρεμανταθλᾶς δοηθδὸς του ίσως εἶχε δίκιο. Ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ υποχωρήσῃ. Γιατὶ ὅσο διαρκούσε ἡ φωτιά θὰ μποροῦσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἑκείνο ποὺ θὰ τὸν ἔνθαξε στὰ ἵχνη τῶν ἐμπρηστῶν. Καὶ ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἔμπρησμὸ καὶ ὅχι γιὰ τυχαῖο δυστύχημα δὲν εἶχε καρμιά ἀμφιβολία δὲ δαιμονίος ντέτεκτιβ.

Οι Σατανάδες
μὲ τὰ πράσινα

HΠΥΡΚΑΙ·Α τοῦ οὐρανοδύστη τῆς Νάθαν Στρήτη ἥταν τὸ πέμπτο κατά σειρά κρούσμα μέσα στὶς δυὸ τελευταῖ-

(*) ‘Η Λύντια Τόρεν, δπως εξουν οι τακτικοὶ ἀναγνωστες τῶν περιπτεῶν τοῦ Τζόε Ντίκ, εἶναι ἡ ἀρσεβωνιαστικὰ τοῦ δαιμονίου ντέτεκτιβ. ‘Η Λύντια εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ πρώτα ὀντέρια τοῦ Χόλμγουντ καὶ ἀγαπάσει φλογερά τὸν Τζόε Ντίκ. ‘Εχει κι’ αὐτὴ φασαρίες μὲ τοὺς κακοποιούς. Σὲ πολλές περι-

ες βδομάδες. Τέσσερις δλλες ἔξ ίσου μεγάλες πυρκαϊές είχαν προηγηθῆ, μπροστά στὶς διποίες ἀποδείχτηκαν ἀνισχυρὰ ὅλα τὰ νέα καὶ παλαιὰ μέσα ἀμύνης. Καὶ στὶς τέσσερις περιπτώσεις οἱ φλόγες είχαν ξεπεταχθῆ ἐντελῶς ξαφνικὰ καὶ ταυτόχρο να σὲ δλους τοὺς δρόφους. Καὶ στὶς τέσσερις προηγουμενες πυρκαϊές, δπως συνέβη καὶ σ’ αὐτὴ τὴν τελευταία, σύμφωνα μὲ τὰ ὄστα κατέθεσαν ἑκεῖνοι ποὺ ἐπέζη σαν, λίγα δευτερόλεπτα πρὶν φανῇ ἡ φωτιά είχαν νοιῶσει να γίνεται διφρύς δέρας μέσα στὰ γραφεῖα καὶ στοὺς διαδρόμους του ούρανοδύστη, ποὺ ὑπερερα ἀπὸ λίγο τυλιχτῆκε στὶς φλόγες. Λίγα δευτερόλεπτα ἐπειτα, ξέσπασε ἡ πυρκαϊά σὰν ἔνας ἀόρατος ἡλεκτρικὸς σπινθήρας νὰ τὴν μετέδωσε στὸν ἀέρα. ‘Ο ἀέρας γέμισε φλόγες καὶ οἱ φλόγες ὠρμησαν ἐναντίον τῶν ἔξαλλων ἀνθρώπων, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν τοίχων τοῦ μεγάρου. Αύτὰ είχαν καταθέσει ὅλοι οἱ μάρτυρες ποὺ ἐξετάσθηκαν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία. ‘Ενας μονάχος ἀπὸ δλους αὐτοὺς εἴπε κάτι περισσότερο ἐνδιαφέρον. Τὸν ἔλεγαν Τζών Μπέρντιγ.

— Εἶχα κλειστή, εἶπε, σ’ ἔνα ἀπὸ τὰ δωμάτια καταψύχεως ὃπου τὸ γραφεῖο μας

πτώσεις ἀντιμετωπίζει κι’ αὐτὴ μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι τοὺς κακούργους λαμβάνοντας μέρος στὶς μάχες ποὺ δίνει ἐναντίον τους δὲ αγαπημένος τῆς κακουργοκυνηγός.

διατηρούσε τὰ δειγματολόγια τῶν ἀντιβιοτικῶν φαρμάκων, που διέθετε στὴ διεθνῆ ἀγορά. Εἶχα κάποια ἀμυδρά ἐλπίδα πως θὰ μποροῦσα ἔκει μέσα να σωθῶ. Γιατὶ τὸ δωμάτιο αὐτὸ τῆς καταφύξεως εἰδικὰ κατασκευασμένο καὶ ἐντελῶς ἀπομονωμένο μὲ εἰδικές ἔγκαταστάσεις μονώσεις, ήταν κατὰ ἔνα τρόπο ἀπρόσβλητο ἀπὸ τὴν φωτιά. Καὶ πραγματικὰ διέφυγα τὸ θάνατο. "Οταν κατάλαβα τίως ἡ πυρκαϊά εἶχε σταματήσει καὶ πώς ὅτι ήταν νὰ καῇ κάηκε, ἀφήνοντας μονάχα ὄφθο τὸν ἀπὸ ίσχυρὸ μπετὸν σκελετὸ τοῦ κτιρίου, βγῆκα ἀπὸ τὸ καταφύγιο μου. Καὶ τόπο εἶδα στους ἑρειπωμένους διαδρόμους νὰ περιφέρωνται καὶ νὰ τρέχουν δεξιὰ κι' ἀρστερὰ κάτι παρασένεις μὲ πράσινες φόρμες καὶ κουκούλες στὸ κεφάλι μέσα ἀπὸ τὶς ὅποιες ζεχώριζαν πίσω ἀπὸ δυὸ τρύπες γαλιστερά σὰν πυρωμένα κάρβουνα μάτια. Στὴν ἀρχή, νομίσα πως ὠνειρεύόμουν. Πιστεψα πώς ἐβλεπα φαντάσματα, δημιουργήματα τοῦ σαλεμένου ἀπὸ τὸ πανικὸ λογικοῦ μου. "Υστερα ὅμως, ὅταν ἤκουσα νὰ γελάνε αὐτὰ τὰ σατανικὰ ὄντα, κατάλαβα ὅτι βρισκόμουν μπροστά σὲ μιὰ πραγματικότητα. "Ήταν ἔνα γελοιό παπιστιο, φοβερά ἀνατριχιαστικό ποὺ σου ἔφερνε παγωνιά καὶ τρόμο. Δὲν μὲ εἶδαν. Δὲν ξέρω ἂν μὲ εἶδαν

καὶ δὲν μοῦ ἔδωσαν σημασία. Πάλιντος ἐγὼ ὥπισθοχώρησα τρομαγμένος καὶ ξαναγύρισα στὸ δωμάτιο καταφύξεως. Κλείστηκα μέσα καὶ μονάχα ὑστερα ἀπὸ δυὸ δρες, δταν δεβαίωθηκα πώς τὰ ὄντα μὲ τὶς πράσινες φόρμες εἶχαν ἔξαφανιστῆ, βγῆκα ἀπὸ ἔκει μέσα.

— 'Ο ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι τρελλός, εἶπε ὁ ἀστυνομικὸς ἐπίθεωρης Τόρενσον, ὅταν ἤκουσε τὴν κατάθεσί του. Δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ σωστά τὰ λογικά του. Πώς εἶναι δυνατὸ μέσα στὴν κόλασι αὐτὴ τῆς φωτιᾶς νὰ ἐπιζησουν ζωντανὰ ὄντα;

— Κι' ἀν φορούσαν φόρμες ἀπὸ ἀμιάντο; ράτησε ὁ ντέτεκτιβ Τζόε Ντίκ ποὺ ἐπίσης λείχε παφακολούθησει τὴν ἔξτασι τοῦ μάρτυρος. Τὸ ἀμιάντο ὅπως ξέρεις εἶναι ἀπρόσβλητο ἀπὸ τὴ φωτιά.

"Ο ἵντερέκτορ κούνησε τὸ κεφάλι.

— "Οχι, Τζόε! "Ολοι ξέρουμε μέχρι ποιοῦ σημείου μπορεῖ νὰ ἀνθέξῃ μιὰ φόρμα μὲ ἀμιάντου. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ὅμως, ὁ μάρτυρας ήταν σαφής. Μίλησε γιὰ ὄφα σμάτινες φόρμες. Άλλα καὶ ἀπὸ ἀμιάντο ὃν ήταν οἱ φόρμες αὐτὲς πῶς ἀνέπνεαν ἐκείνοι ποὺ τὶς φορούσαν; Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὁ μάρτυρας ήταν σαφής. Δὲν εἶχαν στὴ ράχη τους συσκευές δξυγόνου οὔτε ἔφεραν στὸ πρόσωπο ἀντιασφυξιογό

νες προσωπίδες.

— Μπορεῖ! Πάντως άνέπνεαν. Γ' αυτὸν νὰ μὴ σου μένη καιμιά δικιβολία. Αφού περπατούσαν καὶ γελούσαν, άνέπνεαν. Ισως ύπάρχει κάπιτι ἄλλο ποὺ δὲν τὸ ξέρουμε. "Αν δροχίζαμε ἀπὸ κεῖ, ίσως θὰ μπορούσαμε νὰ μπούμε στὰ ίχνη αὐτοῦ ποὺ ἀδισταχτού ἐγκληματία ποὺ βάλθηκε νὰ καταστρέψῃ τὰ ὀραιότερα ικτίρια τῆς Νέας Υόρκης.

— Τί μπορούμε νὰ κάνουμε, Τζές; διαστέναξε ὁ Τόρενσον.

"Ο δαιμόνιος ντέτεκτιβ σκέφτηκε λίγο πρὶν ἀπαντήσῃ. "Υστερά εἶπε:

— "Ο μάρτυρας ἀνήκει στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔργάζονται στὸν τέταρτο ἀπὸ τοὺς οὐρανοϊδύστες ποὺ κάπικαν τὶς τελευταῖς ἡμέρες. Στὸν πέμπτο οὐρανοϊδύστη ποὺ θὰ πιάσῃ φωτιὰ θ' ἀκολουθήσω τοὺς πυροσβέστες. Ισως ἔτσι νὰ μάθω κάπιτι. Άλλὰ τίνος οὐρανοϊδύστη τάχα θὰ είναι ἢ σειοῖς;

— Είσαι τρελλός, Τζές Ντίκ.

— Γιατί, ίνσπέκτορ; ρώτησε ὁ ντέτεκτιβ.

— Γιατί ἀπλούστατα θὰ φηθῆται μέσα στὶς φλόγες καὶ κανεὶς δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σὲ σώσῃ.

— Είμαι σκληρόπετεσος!, ἀπάντησε χαμογελώντας κι' ἀναψε τσιγάρο ὁ ντέτεκτιβ. Δὲν ψήνουμαι εὔκολα.

"Ενα γράμμα προειδοποιεῖ

O ΝΤΑΙΗΒΣ ΤΕΡΝΕΡ, διάσημος τραπεζίτης τοῦ Σέντραλ Σίτυ, ἀφοσε τὸ ἀκουστικὸ καὶ εἶπε ἔνα «έμπρός» ὅταν τελείωσε τὸ τηλεφώνημα ποὺ ἔκανε. "Η πόστα ἀνοίξε καὶ στὸ γραφεῖο μπήκε ἡ κοκκινομάλλα γραμματεύς του "Εντιθ Μόνκφιλν. Κρατούμενη ἔνα κλει στὸ φάκελλο στὰ γέρια της. — 'Άλλο, "Εντιθ!, εἶπε ἀνάβοντας ἔνα ἀκριβὸ πούρο Τέρνερ. "Έχεις τίποτα ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὸ Σικάγο; Σοῦ τηλεφώνησε ὁ θεοφάνης Μπάρτον;

"Η κοπέλλα κούνησε δάρη τικὰ τὸ κεφάλι.

— "Οχι, κύριε Τέρνερ. Δὲν είχαμε νέα ἀπὸ τὸ Σικάγο. Κάποιος δύμως ἔφερε ἔνα γράμμα γιὰ σᾶς καί, ἀπειδή ἐπέμενε πῶς εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐπείγον καὶ εἶπε στὶ πρέπει νὰ τὸ διαβάσετε ἡμέσως, σᾶς τὸ ἔφερα. Πειριμένει ἔξω στὸν προθάλαμο ἀπάντησι.

'Ο μεγαλοτραπεζίτης πήρε τὸ φάκελλο καὶ τὸν δνοιεῖ ἀνορεχτα. 'Απὸ τὶς πρῶτες δύμως γνωμές ποὺ διωχθεῖ σε νὰ διαβάζῃ, τὸ πρόσωπό του κατσούφιασε καὶ ἀναεσσα στὰ διύ του φούνδια εἶχε σχεδιαστή ἔνα βαθὺ χαντάκι στὸν τελείωσε.

— Φάσσα! 'Άλλὰ μόνητη φάσσα!, εἶπε διασπώντας τὸ κεφάλι. Είναι ἔξω "Εντιθ σύτὸς ποὺ ἔφερε τὸ γράμμα;

— Μάλιστα, κύριε Τέρνεο. Σάς είπα πώς περιμένει άπαντησι.

— Νές του νά περάσῃ μέσα, "Εντιθ! Είμαι περίεργος νά δώ τά μοῦτρα του.

"Η ίδιαιτέρα γραιματεύς του τραπεζίτη βγήκε από τό γραφείο. "Υστερα από μερικά δύμως λεπτά έπεστρεψε μόνη. Στό δέλματα της ύπηρχε μιά έκφραστή απορίας.

— Δέν είναι πιά. κ. Τέρνερ, είπε. Μού είχε την πώς θά περιμένη, όλλα έφυγε. Δέν μπορώ νά καταλάβω. Είναι τίποτα σοβαρό;

"Ο Τέρνερ προσπάθησε νά χαμογελάσῃ.

— "Οχι, "Εντιθ! Τίποτα τό σπουδαίο. Μπορείς νά νυρίσσεις στη θέσι σου. "Αλλά δχι άκομα. Μιά στιγμή. Περιέγραψε μου μὲ δυό λόγια τὸν ανθρώπο που ἔφερε αύτὸν τὸ γράμμα.

"Η "Εντιθ Μάκφιλν σκέφτη κε γιὰ μερικές στιγμές.

— Δέν είχε τίποτα τὸ ίδι αίτερο πού νά τράβηξε τὴν προσοχή μου, είπε. "Ηταν ένας κοντόγοντρος τύπος μὲ σκληρό κολλαρό περίπου σα ράντα χρουάν. Φορούσε ένα καφέ ριγωτό κοστούμι.

— 'Εν τάξει, "Εντιθ. Δέν σὲ χρειάζουμαι τίποτα άλλο!

"Η κοπέλλα έφυγε. "Ο Τέρνερ δυοικε πάλι τὸ γράμμα καὶ τὸ ξαναδιάβασε μὲ προσοχή. "Ηταν γοσιμένο σὲ γραφομηχανή: «Τί ψυχή έχουν γιὰ ένα μεγαλοτραπέζιτη σὸν καὶ σένα πενήντα χιλιάδες κολλαριστὰ δολά-

ρια; έγραφε τὸ γράμμα. Βάλε τα λοιπὸν σ' ένα χαρτοφύλακα καὶ πάρε τα μαζί σου τὸ μεσημέρι ποὺ θὰ φύγης απὸ τὸ γραφείο σου. Θὰ διώξης τὸ σωφέρο σου καὶ θὰ δόηγης έσύ μόνος τὸ αὐτοκίνητο. Κανόνισε έτσι τὰ πράγματα ώστε κατὰ τὶς 2 νὰ περνᾶς απὸ τὸ Χάρντυ—Φόρεστ. "Έκει κάποιος θὰ βρεθῇ νά παραλάβῃ τὰ χρήματα. Πρόσεχε μονάχα μήν κανουμάτια κουταμάραι καὶ ειδοποιήσης τὴν δάστινοια ἵ σημαδέψης τὰ λεφτά. "Αν συμβῇ κάτι τέτοιο, θὰ τὴν πληρωσης ἀσκημα. "Έχεις έφτα οὐρανοβύστες στὸ Μανχάταν. "Ο ένας δίπ' αὐτοὺς θὰ γίνη στάχτη διν δρυηθῆς νά πληρώσης. Σὲ χαιρετῶ φιλικά. Λέντ "Αγκαρτυ.»

Αύτὸν τὸ Λέντ "Αγκαρτυ ήταν ένα δνομα ποὺ τὸ μάθαινε γιὰ πρώτη φορά στὴ ζωὴ του δ Νταΐνθς Τέρνερ. Στὴν άρχη, είχε πιστεύει ότι κάποιος φίλος του. Κρυμμένος κάτω απὸ τὸ ψεύτικο αύτὸ δνομα κήθελε νά τὸν τροικορατήσῃ σκαρώνοντας μιὰ δάνοστη φάρσα. Τώρα δινας ποὺ ξαναδιάβασε τὸ γράμμα, εύδισκε πώς τὸ πράντια ήταν δύοκετὰ σοβαρό. Μέσα στὶς δυό τελευταῖς έβδομαδες, τέσσερις μεγάλες πυρκαϊές είχαν σημειωθῆ στὴ Νέα Υόρκη υπὸ έντελώς μυστηριώδεις συνθήκες μὲ από τέλεσμα νά άποτεφωθούν τέσσερις απὸ τοὺς πιὸ μεγάλους οὐρανοβύστες. Οι έφημεριδες, βέβαια δὲν είχαν

γράψει τίποτα σχετικώς μὲν γράμματα τὰ δόποια μπορεῖ νὰ είχαν πάρει πρίν διπὸ τὶς πυρκαϊές οἱ ιδιοκτῆτες τῶν κτιρίων ποὺ κάηκαν. 'Αλλὰ εὐτὸ δὲν είχε καμμιὰ σημασία. 'Η ἀστυνομία μπορεῖ γιὰ λόγους, ποὺ δὲ καθένας δὲν ήταν σὲ θέσι φυσικά νὰ γνωρίζῃ, νὰ κρότησε μυστικὸ τὸ ποιόγμα. Οἱ τέσσερις λοιπὸν προπογύαινεν πυρκαϊές έβαλσην σὲ σοιδομήσεις τὸν Τέσσερα. Αὔτὸ δὲ συνήθως ἐγγνωιαστος ἀνθοιωπός ξνοιωτες ένα πασάρδενο σίσθητα φόδους νὰ τὸν τυλίγῃ. Φυσικά πενήντα χιλιάδες δολάρια δὲν ήταν τίποτα μπροστὴ στὴν δέξια ποὺ διπήποτο σώπεινε ένας διπὸ τοὺς οὐρανοιούστες του. 'Εκτὸς δὲν αὔτὸ καὶ οἱ 7 οὐρανοιούστες του ήταν ἀσφαλισμένοι. 'Αλλὰ δὲν ήταν ἀκοιβώς ἔκεινο ποὺ τὸν ἐνδιέφερε. 'Ο Νταΐνης Τέσσερα δὲν ήταν συνθισμένος νὰ ὑποκύπτη σὲ ἐκβιστημός. Οὔτε λοιπὸν καὶ αὐτὴ τὴν φορὰ θὰ ὑπέκυπτε.

'Ο Τζές Ντίκι
ἀναλογιζόντει τὴν ύπόθεσι

ΑΠΛΩΣΕ τὸ χέρι του ποδὸς τὸ τηλέφωνο. Θὰ εἰδοποιούσε τὴν ἀστυνομία. Πρὶν σηκώση δυως τὸ δικουρτικό, ήγησε τὸ τηλέφωνο. Τὸν καλοῦσαν δὲν εἶω. Πήρε τὸ ἀκούστικό. Μιὰ βαρειὰ φωνὴ ἀκούστηκε διπὸ τὴν ἄλλην κερκρα τοῦ σύγκρους.

— 'Ο κ. Νταΐνης Τέσσερα; οώτησε ἡ φωνή.

— 'Ο ίδιος! ἀπάντησε

νευρικὰ δ τραπεζίτης γιατὶ δὲν τοῦ δρεσε δ τόνος τοῦ ὀνθρώπου ποὺ μιλοῦσε. 'Ο ίδιος. 'Ομιλεῖτε!

— Δὲν θὰ σὲ ἀπασχολήσω πολύ, κ. Τέρνερ, συνέχισε ἡ φωνή. Θέλω νὰ σὲ ρωτήσω μονάχα διάστασες τὸ βαθασάκι ποὺ σοῦ έστειλα.

— Ποιός εἰσαι;

— Μὲ λένε Λέντη 'Αγκαρτοῦ! Εἶστι ύπογράφω τὸ ραβδοσάκι. 'Αλλὰ μπορεῖ νὰ μὴν εἰναι καὶ δικό μου αὐτὸ τὸ δωρεάν δνουα. Αὔτὸ δημαρδὲν έχει καμμιὰ σημασία. Μὲ ἐνδιαφέρει μονάχα νὰ μάθω τί σκεπτεσαι νὰ κάνης. Θὰ περάσης στὶς δύο αὐτὸ τὸ Χάρντη—Φόρεστ;

— Ο τραπεζίτης δίστασε νὰ ἀπαντήσῃ. 'Υστερα μονομιάς δημως ἀποφάσισε.

— Μὰ ναι! Βέβαια θὰ περάσω.

— Θὰ εἰσαι μόνος μὲ τὸν χαρτοφύλακα;

— Ναι.

— Φίνα! Θὰ σὲ περιμένουμε. Δὲν πιστεύω νὰ ἔκανες καμμιὰ κουβέντα στὴν ἀστυνομία.

— Δὲν είμαι κουτός!, ξκανε προσπαθώντας νὰ δώση εὕμυνο τόνο στὴ φωνή του δ Τέσσερα. 'Αν εἰδοποιήσω τὴν ἀστυνομία, θὰ κερδίσω πενήντα χιλιάδες δολάρια καὶ θὰ χάσω έναν οὐρανοιούστη ποὺ κοστίζει χιλιες φορές τὰ πενήντα χιλιάδες δολαρίων.

— 'Οκέυ! Είσαι ξέπινος καὶ μ' ἀρέσεις! Θὰ συναντηθούμε λοιπόν. Φρόντισε μονά

χα τὰ δολλάρια νὰ μὴν ξέχουν συνέχεια νούμερα. Προτιμῶ νάναι χρησιμοποιημένα σὰν ἔκεινα ποὺ δίνετε στοὺς τουοῖστες. Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι!, ἀπάντησε δὲ τοαπείτης.

Τὸ τηλέφωνο ἔκλεισε. ἀλλὰ ὁ Νταΐνης Τέονερ δὲν ἀφίστη τὸ ἀκουστικό. Συσβουλεύεται τὸν τηλεφωνικὸν κατάλογο καὶ σχηματίσει ἔνα νούμερο στὸ καντόνιον. *Ότον πῆρε ἀπάντησι σφρίσε νὰ μιλάνη βιαστικά:

— Θέλω νὰ σὲ δῷ κύριε Τζές Ντίκ. εἶπε. Βοίσκομαι σὲ πολὺ δύσκολη θέσι: καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ μιλήσω μαζί σου πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι.

— 'Ἐν τάξει, κ. Τέρνερ! θάρθω...

— Θά κιθελσι πονάκα νὰ μὴν ιγίνη φατιληπτὴ αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις. *Ἐχω τοὺς λόνονις υου καὶ εἶναι πολὺ σοβαρὸς λόνος. Δὲν πρέπει νὰ σὲ δοῦν.

— Κι' αὐτὸν γίνεται!, ἀπάντησε εὔθυμος δὲ ντέτεκτιβ. Οἰώθη μιὰ πολὺ δημοποιητικό πέλλα σὰ σᾶς έτισκερθῇ σὲ λίνο. Προσέξτει πονάγος υὴ γελαστῆτε κοι τῆς φερθῆτε τρυφεοδί, γιατὶ θὰ τὴν πάθετε. Κάτω ἀπὸ τὴν γυναικεία ερωτάνια θὰ δρίσκεται δὲ βοηθός υου δὲ Ρεύντυ Μπάθι ἄντοις λίνο κοευνταλᾶς καὶ πολὺ ζύοικος. Θὰ γνήτε ύστερα ἀπὸ λίνο μαζί του καὶ ξέρω κατόπιν τί θὰ κάνω.

— Εύχαριστώ, κύριε Ντίκ!

Μιὰ κυρία πολυτελείας κάνει ἐπισκέψεις

Ο ΘΥΡΩΡΟΣ τῆς μεγάλης τραπέζης «Τέρνερ καὶ Κόμπαν» γούρλω σε τὰ μάτια του, καθὼς ἀντίκρυσε μιὰν ὑπερβολικὰ ὑψηλὴ κυρία νὰ κατεβαίνῃ πεπητά ἀπὸ μιὰ πολυτελῆ σε βιολέτη, τελευταῖο μοντέλλο. *Η κυρία φορούσε μιὰ ἀληθὶνη οενάρ, σκουλαρίκια ἀπὸ ἀληθινὰ μαργαριτάρια, πολλὰ μπρογιὰν στὰ δάχτυλα καὶ σκόρπιε γύρω τῆς ἔνα βαρύ δάκριδο δύσωμα. *Η κυρία εἶχε ὑπερβολικὰ μεγάλη μύτη καὶ μολονότι ήταν φανερὸς πώς ἐπεσχε ἀπὸ μιωπία, λόγω τοῦ δτι ἀλλοιθωρίζαν ἐλασθόδ τὰ μάτια της, ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ ἔνα ήταν κάποιας προσμένο καὶ λίγο μπλὲ μαρέν, δὲν φοροῦσε γυαλιά. Αύπὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ συυθῇ κάποια παρεξήγησι ποὶν ἀκόμα καλά—καλὰ περάστη τὸ κατώφλι τῆς τραπέζης. Στοιμάτησε μπροστὰ στὸν θυρωρὸν καὶ τὸν χαιρέτησε ἐγκάσιδια:

— Στρατηγέ μου!, τοῦ εἴπει. Χάρηκα πολὺ ποὺ σᾶς βλέπω καλά. Είγχε μάθει δτι, πρὶν δυὸ ἔνδομάδες, σᾶς εἶχε διομελίσει ἔνα φορτηγὸν αὐτοκίνητο. Μοῦ εἶπαν ἀκόμα πώς σᾶς μαζέψων μὲ τὸ φαραώσι καὶ σᾶς μετέφεραν στὸ μοσοκομεῖο. Εἶμαι πολὺ εύτυχης ποὺ ξαναζωντανέψωτε.

*Ο θυρωρός, ποὺ φοροῦσε πήν στολὴ ὑπηρεσίας τῆς τραπέζης μὲ χρυσᾶ σειρήτια

στά μανίκια καὶ στὸ κασκέτο του, γούρλωσε γιὰ δεύτερη φορὰ τὰ ματιά.

— Κάποιο λαθος συμβαίνει κυρία, εἶπε συνεσταλμένα. Γιατὶ δέδαια ἔγώ δὲν εἰμαι στρατηγός!

— Τοτε τι είσθε;

— Ο θυρωρός, κυρία μου.

Ο Ρούντυ, γιατὶ κάτω από τὴν ἀριστοτεχνικὴν αὐτὴ γυναικεία μεταμφιεσὶ κρυδόταν ὅπως θὰ μαστεψε ὁ ἄναγνώστης, ὁ κρεμανταλᾶς βοηθός του Ιζός Ντίκ, ξερόβηξε καὶ ζήτησε συγγνώμην μὲ τὴν μπάσα φωνῇ του που ἀγωνιζόταν νὰ τὴν κάνῃ γυναικεία.

— Η στραβομάρα μου δὲν ἔχει δρια, κύριε!, εἶπε. Είμαι ἡ κυρία Κάρνεζυ καὶ ἔχω δρίσει μιὰ συνάντησι μὲ τὸν κ. Τέρνερ. Θα μὲ περιμένη στὸ γραφεῖο του.

— Πάρτε τὸ τρίτο πρὸς τὰ ἀριστερά ἀσανσέρ, κυρία, ἔκανε ὁ θυρωρός. Στὸ ἔδρομο πάτωμα είναι τὸ γραφεῖο του κ. Τέρνερ.

— Εύχαριστώ πολύ, θυρωρέ.

Απομακρύνθηκε μὲ λίκνιστὸ δῆμα σκόνταψε ἐπάνω σὲ μερικοὺς πελάτες καὶ ἔφτασε τέλος στὸ ἀσανσέρ. Μπήκε στὸ ἀσανσέρ καὶ ἀνέβηκε στὸ ἔδρομο πάτωμα. Γέρασε στὸ γραφεῖο τῆς Ἐντιθ Μώκφιλ καὶ ζήτησε τὸν Τέρνερ. Ή κοκκινομάλλα ιδιαίτερα γραμματεὺς τοῦ τραπεζίτη θαγκώθηκε γιὰ νὰ μὴ γελάσῃ δταν εἶδε τὴν ἀ-

σουλούπωτη ἐμφάνισι τῆς κυρίας ποὺ ζητούσε νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν προϊστάμενό της.

— Ποιάν νὰ ἀναγγείλω παρακαλῶ; ρώτησε.

— Τὴν κυρία Κάρνεζυ. Μὲ περιμένει!, απάντησε ἐπίσημα ὁ Ρουντυ.

Ή κοκκινομάλλα κατευθύνθηκε πρὸς τὸ γραφεῖο τοῦ κ. Τέρνερ μουρμουρίζοντας μέσα απὸ τὰ δόντια της μιὰ προσευχὴ:

— Θεέ μου, παρακάλεσε, ἐὰν πρόκειται νὰ κατατήσω ποτὲ ἔτσι σὰν αὐτὸ τὸν θηλυκὸ ψηλολέλεκα ποὺ μοιάζει μὲ στέκα τοῦ μπιλιάρδου, χίλιες φορὲς καλύτερα νὰ πεθάνω.

Συνάντησι
στὸ Χάρντυ - Φόρεστ

ΣΤΙΣ ΔΥΟ ὀκριδῶν ὕστερα απὸ τὸ μεσημέρι ο τραπεζίτης Νταίνους Τέρνερ ὠδηγούσε τὸ αυτοκίνητό του στὸν δρόμο ποὺ διασχίζει τὸ Χάρντυ Φόρεστ. Ό δρόμος αὐτὴ τὴν ὥρα φαινόταν ἔρημος. Ό Τέρνερ ὠδηγούσε ἀργά. Δίπλα του ἦταν ἀκοινιπτισμένος ἔνας δερμάτινος χαρτοφύλακας. Μέσα στὸν χαρτοφύλακα ὑπήρχαν πενήντα χιλιόδες δολλάρια. Ό τραπεζίτης ἔρριξε ἔνα δλέμμα γύρω του. Όλα φάνονταν ήσυχα. Κύτταξε τὸ ρολόι του. Ό δείχτες σχημάτιζαν μιὰ δέξια γωνία. Σύμφωνα μὲ τὸ γράμμα ποὺ είχε πάρει, άλεντ Αγκαρτυ ἡ κάποιος απὸ τοὺς συμμορίτες του, έ-

‘Η κουκουλοφορεμένη σκιά τράβηξε τὸ μαχαίρι...’

πρεπει νὰ είχαν φανή νὰ παραλάβουν τὰ χρήματα. 'Αλλὰ πρὸς τὸ παφον δὲν ἔβλεπε τίποτα.

Ξαφνικά ὅμως κάτι πρόσεξε. "Ενα μικρὸ σταχτὶ αὐτοκίνητο βγῆκε ἀπὸ κάποια πάροδο πεντακόσια μέτρα μπροστὰ του καὶ σταματησε στη μέση του δρόμου. Απ' τὸ σταχτὶ αὐτοκίνητο βγῆκαν δυο ἄνθρωποι συζητῶντας μεγαλόφωνα καὶ κυττάζοντας τοὺς τροχοὺς του αὐτοκίνητου. "Ενας τρίτος κατέβηκε σὲ λίγο. Πήγε καὶ ἀναστήκωσε τὸ καπάκι τῆς μιχανῆς. "Ολα ἔδειχναν πώς τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο εἶχε πάθει κάποια ξαφνικὴ βλάβη καὶ δὲν μπορούσε νὰ προχωρήσῃ. Ο Τέρνερ ὀδηγήσε τὸ διμάξι του πρὸς τὸ σημεῖο αὐτὸ του δρόμου καὶ σταμάτησε. "Εσκυψε ἔξω ἀπὸ τὴ θεσι του καὶ προσπάθησε νὰ καταλάβῃ τί ἐλέγαν μεταξὺ τους αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἄνθρωποι. Πρόσεξε πὼς μέσα στὸ αὐτοκίνητο ἔκτος ἀπὸ τὸν σωφὲρ εἶχαν μείνει δύο ὄκομα.

Ενας ἀπὸ ἑκείνους ποὺ εἶχαν κατεβῆ πλησίασε πρὸς τὸ μέρος του Τέρνερ.

— Μὲ λένε, Γουΐλο Στέρν, εἶπε. Μείναμε ἀπὸ λάστιχο καὶ ἀπὸ κάποια βλάβη τῆς μιχανῆς. Θὰ μπορούσατε νὰ μᾶς βοηθήσετε;

"Ο τραπεζίτης κάτι πήγε νὰ πῆ ἀλλὰ δὲν ἀλλος τὸν ἔκοψε καὶ πρόσθεσε χαμηλόφωνα ἀλλάζοντας ἀπότομα υφος:

— "Εφερες τὰ λεφτά;

— 'Εν τάξει! ἀφάντησε δὲν Τέρνερ. Τὰ λεφτὰ είναι στὸν χαρτοφύλακα, δίπλα

μου. 'Αλλὰ πρὶν τὰ πάρης θελω νὰ μοῦ πῆς ποιός σὲ στέλνει.

'Ο Στέρν γέλασε. Εἶχε τὸ χέρι στὴν τσέπη τοῦ σακκα κιοῦ του. 'Ο τραπεζίτης δὲν χρειάζοταν πολὺ γιὰ νὰ καταλάβῃ διτὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν τσέπη ὑπῆρχε ἔνα πιστόλι ἐτοιμο νὰ ἐκπυρσοκρήτῃ.

— 'Ο Λεντ "Αγκαρτι μ' ἔστειλε! Λοιπὸν κατέβαινε!

'Ο Τέρνερ ἀπλωσε τὸ χέρι κι' ἔπιασε τὸν χαρτοφύλακα. Μὲ τὴν ἄκρη του ματιοῦ του εἶδε τοὺς ἄλλους ποὺ βρίσκονταν ἔξω ἀπὸ τὸ σταχτὶ αὐτοκίνητο. Κύτταζαν ὅλοι πρὸς τὸ μέρος του καὶ εἶχαν τὰ χέρια στὶς τσέπεις. Μεσα ἀπὸ τὸ σταχτὶ αὐτοκίνητο φάνηκε τὸ μουσοῦδι ἐνὸς αὐτομάτου. "Ενοιωσε κάτι σὰν ρίγος. Σήκωσε ώς τόσο τὸν χαρτοφύλακα.

— 'Ελπίζω, εἶπε, πὼς δὲν Αγκαρτι θὰ κρατήσῃ τὸ λόγο του. Δὲν πιστεύω νὰ κινδυνεύουν τώρα οἱ ούρανοι στεσ μου.

'Ο Γουΐλο κούνησε τὸ κεφάλι κι' ἀπλωσε τὸ χέρι.

— Τ' ἀφεντικὸ κρατάει πάντα τὸ λόγο του! Φέρε τὰ λεφτά!

'Ο Τέρνερ τοῦ ἔτεινε τὸν χαρτοφύλακα. Τὰ μάτια του συμμορίτη λάμψανε.

— Είσαι καλὸ παιδί!, εἶπε.

·Ο Τζές Ντίκ κι' δι Ρούντι
·έμφανιζονται

■ ■ ■ ΑΦΝΙΚΑ δμως ἔπαψε
■ ■ ■ νὰ χαμογελάῃ. Κάτι
■ ■ ■ κινήθηκε στὸ πίσω μέρος του αὐτοκίνητου. Εἰδε

μιὰ γυναῖκα μὲ δάλογίσιο μοῦτρο γὰ τινάζεται δρῆη. Ἡ γυναῖκα κρατοῦσε ἔνα αὐτόματο. Πίσω ἀπὸ τὴ γυναικα φάνηκε ἔνας ἄνδρας. Τὸ αὐτόματο ἀρχισε νὰ βήχη στέλνοντας ριπές πρὸς τὸ μέρος τοῦ σταχτιοῦ ἀμαξιοῦ. Οἱ ἄνδρας μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι τινάχτηκε ἔξω καὶ πῆδησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ συμμορίτη. Οἱ Στέρνη πυροβόλησε. Οἱ σφαίρες πέρασαν μεστὸ χιλιοστὸ πάνω ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ ὀδό τοῦ Τζόε Ντίκ. Οἱ ντέτεκτιβ—γιατὶ ὁ Τζόε Ντίκ ήταν ὁ ἄνδρας ποὺ πήδησε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Τέρνερ—ἀντιπυροβόλησε. Οἱ συμμορίτης ὅμως ἀπέφυγε τὴ σφάρα γέροντας πλάγια. Τὴν ἵδια στιγμὴν ὁ τραπεζίτης φουχτιάσε τὸ πιστόλι ποὺ βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὸν χαρτοφύλακα καὶ σημάδεψε κάποιον ποὺ ἐρχόταν τρέχοντας ἀπὸ τὸ γκρίζο αὐτοκίνητο. Τὸν πρόλαβε ὅμως ὁ Ρούντου.—ἡ κυρία μὲ τὸ δάλογίσιο μοῦτρο—καὶ ὁ συμμορίτης γαζώθη κε ἀπὸ ίμιὰ ριπή τοῦ αὐτομάτου του. Ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τῶν συμμοριτῶν ἀρχισαν νὰ ρίχνουν. Τὰ κρύσταλλα τοῦ πολυτελοῦς ἀμαξιοῦ τοῦ Τέρνερ θρυμματίστηκαν. Σὰν χωλάζι ἐπεφτανοὶ σφαίρες στὸ καπώ. Ἄλλα ὁ Ρούντου δὲν σάλεψε ἀπὸ τὴ θέσι του. Ἀπ' τὸ συνεχὲς κροτάλισμα τοῦ ὅπλου του γινόταν φανερὸ πώς ἔκανε παστρικὴ δουλειά.

Οἱ ριπές κρατοῦσαν μα-

κρυὰ τοὺς ὄλλους συμμορίτες καὶ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὁ Τζόε Ντίκ πάλευε ἀπεγνωσμένα πίσω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ τραπεζίτη μὲ τὸν Γουίλι Στέρνη. Οἱ ντέτεκτιβοι μποροῦσε μὲ μιὰ—δυὸ σφαίρες νὰ τὸν ξαπλώσῃ νεκρό. Τοῦ χρειαζόταν ὅμως κάποιος ἀπὸ ὄλους ζωντανός. Θά ἔπειτε νὰ μιλήσῃ κάμποσο μαζί του νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ μερικές κουθέντες ποὺ ἴσως θὰ τὸν ἔβαζαν στα ἵχη τῆς ἑγκληματικῆς συμμορίας τῶν ἐμπρηστῶν ποὺ εἶχαν καταστρέψει ὡς τώρα τέσσερις ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους ούρανοξύστες τῆς Νέας Υόρκης καὶ ἀπειλούσαν νὰ συνεχίσουν ἂν ὁ τραπεζίτης Τέρνερ δὲν πλήρωνε τὰ πενήντα χιλιάδες δολάρια. Ήταν ἔνας σκληρός ἀγώνας. Γιατὶ κι' οἱ δυὸ ἀντιπάλοι ήταν χειροδύναιμοι καὶ καπάτσοι. Είχαν ἀδειάσει τὰ πιστόλια τους καὶ τὰ εἶχαν πετάξει ἀφοῦ τοὺς ήταν σχρηστά πιὰ δίχως σφαίρες. Τὸ βλέμμα τοῦ κακούργου ήταν γεμάτο μῆσος. Ιδρυμένος κι' ἀναμαλλιασμένος πήδησε προσπαθώντας ν' ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸν λαιμὸ τὸν ντέτεκτιβ. Άλλα ὁ Τζόε Ντίκ παραμέρισε καὶ τὰ χεριά τοῦ συμμορίτη ἀρπάξαν τὸν ἀέρα. Γύρισε βλαστημώντας καὶ βγάζοντας ἀφροὺς ἀπὸ τὸ στόμα.

— Μοῦ χρειάζεσαι ζωντανός, ούρακοτάγκε!, εἶπε ὁ κακούργοκυνηγός καθὼς τὸν

είδε νὰ ἀφρίζῃ. Διαφορετικά θὰ σὲ ισκόνωνα ὅπως σκοτώνουν ἔνα λυπτασμένο σκυλί.

— Δὲν θὰ τὰ καταφέρῃς, Τζόε Ντίκ!, μούγγυρισε ὁ Στέρνη.

‘Ο ντέτεκτιβ δὲν μίλησε. Χαιμογέλασσε μόνο καὶ ἀναμέτρησε μὲ τὸ βλέμμα τὴν ἀπόστασι ποὺ τοὺς χώριζε. “Υστερά μὲ μιὰ κίνησι ἀπὸ στευτα γρήγορη συσπειρώθη κε καὶ τινάχτηκε σὰν ἐλατήριο. Τὰ χέρια του ἀπέσαν ἀπὸ τὸ λαιμὸ τὸ συμμορίτη ἐνῶ τὸ δεξιό του πόδι τοῦ κατάφερε ἔνα σκληρὸ καὶ δυνατὸ χτύπημα στὴν κοιλιά.

‘Ο κακοποιὸς ἔγειρε πρὸς τὰ πίσω οὐρλιάζοντας ἀπὸ τὸν πόνο κι’ ἐπεσε ἀνάσκελα στὸ χῶμα παρασύουντας μαζί του καὶ τὸν ντέτεκτιβ. ‘Ο Γουΐλυ Στέρνη φούγτιασε μιὰ πέτρα καὶ τὴν σκώκωσε. Τὸ χέοι τοῦ συμμορίτη ταλαντεύτηκε γιὰ ἔνα δευτερόλεπτο ἐπικινδυνὰ πάνω ἀπὸ τὸ κρανίο τοῦ Τζόε Ντίκ.

‘Ο δαιμόνιος ντέτεκτιβ δῆμας εἶδε τὸν κίνδυνο. Ἐλευθέρωσε τὸν λαιμὸ τοῦ συμμορίτη κι’ ἐνῶ μὲ τὸ ἀστιορθό του χέρι φούγκισε τὸν κασπὸ τοῦ χεριοῦ ποὺ κρατοῦσε τὴν πέτρα. Ἀφησε τὸ δεξιό του σὲ σχήμα γροθίᾶς νὰ πέσῃ σὰ σιδερένιο σφυρὶ ἀνάμεσα στὰ δύο φρύδια τοῦ κακούργουλο. Λιούγγυρισε σὰ βῶδι ποὺ τὸ σφάζουν. “Εκενει μιὰ πιοσπάθεια νὰ σηκωθῇ ἀλλὰ ἔσταπτε σε κάτω κι’ ἔσινε ἀσάλευτος. ‘Η πέτρα ἔφυγε ἀπὸ τὰ παράλυτα δάχτυλά του. ‘Ο

Τζόε Ντίκ τοῦ πέρασε γοργά τὶς χειροπέδες καὶ ἀνωθήθηκε. Οἱ πυροβολισμοὶ εἶχαν σταματήσει καὶ τὸ γκρίζο αὐτοκίνητο εἶχε ἔξαφονιστὴν ἀφήνοντας πίσω του δύο νεκροὺς συμμορίτες.

— Δὲν τὰ καταφέρα ἀσκημα!, φώναξε πηδῶντας ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο δικρεμανταλᾶς μὲ τὰ γυναικεῖα. Εἶσαι ἐντάξει, ἀρχηγέ; Τοὺς ἔτρεψα σὲ ἄτακτη φυγῆ. Θὰ καθαίξα κι’ αὐτὸ τὸ γορίλλα ποὺ πάλευες δὲλλὰ τὸν ἀφο σε σέ σένα νὰ τὸν περιποιηθῆς.

— ‘Οκέυ, Ρούντη! Εἶσαι υπουργίος!, εἶπε γελῶντας δι ντέτεκτιβ.

“Υστερά ξαφνικὰ ἔγινε ἀνήσυχος.

— Μά τι ἔπαθε ὁ Τέρνερ; Ετρεξαν κοντὰ στὸν τραπεζίτη ποὺ καθόταν στὴ θέση τοῦ σωφέο. Εἶχε γυρτὸ τὸ κεφόλι ἀπάνω στὰ δυό του γέοια ποὺ κοστούσαν τὸ βολάν.

— Τὸν φάγανε!, μουρμούρισε δι Ρούντη.

‘Ο Τζόε Ντίκ μπήκε στὸ σύτοκινητο καὶ τὸν ἀναστήκωσε. “Οχι δὲν ήταν νεκρός. Ανέπνεε. Μιὰ σφαῖδα μονάχα τὸν εἶχε τραυματίσει στὸν ὀμψο κι’ ὁ πόνος τὸν ἔκανε νὰ λιποθυμήσῃ. Τὸν συνέφεραν εύκολα. ‘Ο χαρτοφύλακας μὲ τὰ χρήματα ήταν έκει ἀθίκτος.

— Σ’ εὐχαριστῶ. Τζόε Ντίκ!, εἶπε. “Ἐλπίζω τώρα πώς αὐτὸς δι λέντ Αγκαρτούθ δι ἔβαιλε μυαλό.

‘Ο ντέτεκτιβ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Ποιὺν ἀμφιβάλλω, κ. Τέρνερ. Εἶμαι βέβαιος πώς θὰ θελήσῃ νὰ ὀμδικηθῇ. “Ἐχω τὴν ίδεα δμῶς πῶς ἵσως τὸν προφτάσουμε. “Ἐχουμε στὰ χέρια μας ἐναὶ ἀπὸ τοὺς συμμορίτες του. Εἶναι ἔνα παλιόμουτρο πρώτης γραμμῆς. Τὸν ἔρω ἀπὸ παλιά. Ληστῆς καὶ φονίας. Σ’ αὐτὸν κοέμονται οἱ ἐλπίδες μου. “Ἄν μιλησῃ καὶ ἀποκα λύη τὰ δσα ἔρει θὰ χτυ πήσουμε κατακέφαλα τὸ φί δι ποὺ διειθύνει αὐτὴ τὴ συμ μορία. Γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο δμῶς πρέπει νὰ πάρετε ίδι αίτεοα μέτρα ἀσφαλείας καὶ στοὺς ἔφτὰ οὐρανοξύνετες σας.

“Ἐνας συμμορίτης λιγάτερος

ΕΚΕΙ κρέμονται οἱ ἐλπί δες τοῦ ντέτεκτιβ. Δυὸ μέρες δμῶς ἀγούτερα οἱ ἐλπίδες αὐτὲς ἔσθισαν ἐντελῶς ἀπρόσπτα. ‘Ο Γου τζίλι Στέρν άρνήθηκε νὰ μιλή ση. ‘Ηταν πεισματάρης χει ρότερος ἀπὸ μουλάρι.

— Μή χάνης τὰ λόγια σου, Τζόε Ντίκ, εἶπε στὸν ἀστυνομικό, καὶ μὴν κουρά ζεσαι δδικα. ‘Απὸ μένα δὲν πρόκειται νὰ μάθης τίποτα.

— Ξέρεις τί σὲ πεοιμένει;

— “Οσα ώραια σχέδια δν κάνης γιὰ μένα, ἀπάντησε κοροϊδευτικά. Θὰ πάνε στὸ βρόντο. Τ’ ἀφεντικὸ θὰ φρον τίσῃ γιὰ μένα.

— Δὲν πιστεύω νὰ σὲ γλυ

τώσῃ κι’ ἀπὸ τὴν ἡλεκτρικὴ καρέκλα!, εἶπε σφίγγοντας τὰ δόντια ὁ ντέτεκτιβ. ‘Εκεῖνος θὰ γλεντάῃ τὴ ζωὴ του καὶ σὺ θὰ φήνεσαι!

— Δὲν θὰ μ’ ἀφήσῃ νὰ ψηθῶ, Τζόε Ντίκ!

‘Ο ντέτεκτιβ εἶδε δτι δὲν ἔβγαινε τίποτα ἀπ’ αὐτὸν τὸν κακούργο καὶ τὸν παρά δωσε στὸν ἐπιθεωρητὴ Λέ μι. “Υστερα ἀπὸ δυὸ μέρες ἔνα ἀστυνομικό αὐτοκίνητο μετέφερε τὸν Στέρν στὴν Εἰσαγγελία Ποινικῆς Ἀγω γῆς. Μὲ τὶς χειροπέδες ἄρχι σε νὰ ἀνεβαίνῃ ἀνάμεσα σε διὸ ἀστυφύλακες τὶς μεγά λες μαρμάρινες σκάλες. Καὶ τότε ξαφνικὰ ἔγινε αὐτὸ ποὺ δὲν περίμενε κανεὶς. ‘Απὸ τὴν ἀπέναντη γωνιὰ φάνηκε ἔνα κλειστὸ μαῦρο αὐτοκί νητο. ‘Απὸ τὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκίνητου, ποὺ ἔτρεχε μὲ λίγιγιώδη ταχύτητα καθὼς περούνσε εἴω ἀπὸ τὸ Δικα στικὸ Μέγαρο, πρόβαλε ἡ σκοτεινὴ κάννη ἐνὸς δπλου. Γλώσσας φωτιᾶς ζεπήδησαν ἀπὸ τὸ δπλο καὶ τὸ ἀπαί σιο κροτάλισμα ἐνὸς πολυ βόλου ἀκούστηκε. ‘Εκεῖνος ποὺ κρατούμεσε τὸ δπλο ἔπρε τε νὰ ἥταν ἀριστος σκοπευ τίς. Οι σφαῖρες του γάζω σαν τὸν Στέρν καὶ τοσυμά τισαν τοὺς δυὸ ἀστυφύλακες ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητο συνεχίζον τας τὸ δράμο του, πρὶν προ φτάσῃ κανεὶς νὰ τὸ κυνηγή ση, ἔξαφανίστηκε ἀφήνοντας πίσω του ἔνα σύννεφο σκό της.

— Αὐτὸς ὁ “Αγκαρτυ ε-

ναι δάδισταχτος!.. είπε δέ Τζόε Ντίκ δταν δ ίνσπέκτορ Τέρενσον τού διάγγειλε τηλεφωνικώς τό φόνο. Καθάσσεις ἔνα ἀπό τά πιο ωτοπαλλή καφά του για νά είναι σίγουρος γιά τό τομάρι του. Φοβήθηκε πώς δ Στέον θά ξερνάμε τά δσα ήξερε καὶ τὸν σκότωσε. Ποντάρσμε δσκηνικα. Τώρας θάσθη ἡ σειού τοῦ Τέρνεο. "Ενας ἀπό τοὺς οὐρανοκύντες του κινδυνεύει.

— Λάδαμε δλα τὰ μέτρα μας, Τζόε. "Ελπίζω νά μὴν τολμήστη.

Δέκα πράσινα φαντάσματα

ΑΥΤΑ λέγονταν πρίν τρεῖς μέρες. Τρεῖς μέρες μετά τό φόνο τοῦ Στέρν έσπασε ἡ πυρκοϊά στὸν ούρανοκύντη τῆς Νάθων Στοήτ πού ήταν ίδιοκτη σία τού τοσπεζίτη Τέρνεο. Καὶ οἱ όγδοντα ἑπτά δροφοί τοῦ κτιοίου γέμισαν μονομιᾶς φλόγες. Ο ούρανοκύντης καιγότων σὰ λαμπάδα. Τώρα λοιπόν δ θυλικός ντέ τεκτιβ Τζόε Ντίκ μαζί μὲ τὸν κορμανταλά Ρούντο προστατεύμενοι ἀπό τίς φόρμες άμιάντου είχαν μπῆ σ' αὐτή τὴν κόλασι τῆς φωτιᾶς κι' ἀφήνοντας πίσω τους τοὺς πυροσβέστες, ἀνέβαιναν ἀγκουαχῶντας τίς σκάλες. Ο Τζόε πήγαινε μπροστά. Τὸ βλέμμα του διαπεραστικό καὶ ἐρευνητικό, πίσω ἀπό τὸ μικρὸ παραθυράκι τῆς ἀντιασφυξιογόνου προσωπίδας του, φγωνιζόταν ἀνάμε-

σα στὶς φλόγες καὶ στοὺς καπνοὺς νὰ ἀνακαλύψῃ ἐκεὶ νους τοὺς παράξενους σατανάδες μὲ τὶς πράσινες στολές γιὰ τοὺς ὅποιους εἶχε κάνει λόγο δ Τζών Μπέρντιγκ, δ ὑπάλληλος τῆς Ἐταιρείας τῶν ὀμητιβιοτικῶν. Βολσκούταν δημως στὸν πέμπτο δρόφο καὶ δὲν εἶχαν δῆ ἀκόμα τίποτα.

— "Ισως δ ίνσπέκτορ Τόρενσον, σκέφτηκε διτέκτιβ, εἶχε δίκιο δταν χαρακτήριζε ὡς τοελλό τὸν Μπέρντιγκ. Καὶ δημως δὲν φαινόταν νὰ λέη φέμαστα. "Ο τρόπος πού μιλούσε δταν ἀπόλυτα πειστικός.

— "Άδικα κοπιάζουμε! δονισε πδλι νὰ γκρινιάζῃ δ Ρούντο. Θὰ ψηθούμε, δρχηγέ!

"Ο Τζόε Ντίκ κάτι ἐτοιμάστηκε νὰ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ ἀπότομα στήλωσε τὰ μάτια τοι σ' ἔνα σημεῖο τοῦ διαδούμου. Μέσα στὶς πύρινες γλώσσες τῆς φωτιᾶς καὶ στὰ σύννεφα τοῦ καιτνοῦ είδε κατι σὰν πράσινους ισκιους νὰ σαλεύουν.

— Οι πράσινοι σατανάδες, Ρούντο!, εἶπε μιλῶντας στὸ μικρόσωνο τῆς προσωπίδας του. "Εγε τὰ μάτια σου δνοιχτά! Ρίξε ἔνα βλέμμα δροιστερά!

"Η ἀκουστικὴ συσκευὴ τῆς προσωπίδας πού Ρούντο ἐπιασε τὰ λόγια τοῦ Τζόε Ντίκ καὶ τὰ μάτια τοῦ κρεμανταλά γούρλωσαν.

— Πραγματικά!, μουρμούρισε. Χοροπηδοῦν σάν

πράσινοι διάβολοι!

Τὰ παράξενα αὐτὰ πλάσματα μὲ ποάσινες κουκούλες στὸ κεφάλι πηγαινοέρχον ταν ἔμετα μέσα στὶς φλόγες σὴ νὸι μὴν συνέβαινε τίποτα. Μπαίνονταν στὰ διάφορα γραφεῖα χάρινταν γιὰ μεοικές στιγμές, θυσεοα πάλι ενανθρωποιταν κι' ἔτοεχαν δε ξιὰ κὶ' ἀριστερά. Ἡ καοδιὰ τοῦ Τζόε Ντίκ βρόντησε βίαια στὸν κατάλαβε τὴ δουλειὰ ποὺ ἔκαναν αὐτὰ τὰ πλάσματα. Τὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ εἶχε διὰ σάκκο κρεμασμένο στὸ στῆθος. Ὁ σάκκος μὴν κατασκευασμένος ἀπὸ μιὰ διδιστέραστη ἀπὸ τὴ φωτιὰ πλαστικὴ οὐσία.

— Κατάλαβες τί κάνουν, Ρούντυ; ρώτησε δὲ ντέτεκτιβ.

— Είναι φαντάσματα δέρχηγε!

— Δὲν είναι καθόλου φαντάσματα, Ρούντυ! Είναι ἄνθρωποι μὲ σάκκα καὶ δύτα διπως ἐμεῖς. Είναι μέλη τῆς συμμοιοῖς τῶν ἐμπρηστῶν καὶ φοροῦν πυοίματχες φόμες. Ἡ δουλειὰ τους είναι νὰ λεηλατοῦν τὰ γραφεῖα πρὶν ἀποτεφρωθοῦν ἐντελῶς. Σὲ κάθε γραφεῖο—στὰ περισσότερα τουλάχιστον — ὑπάρχουν χρηματοκιβώτια μὲ χιλιάδες δολλάρια. Αὐτὰ τὰ δολλάρια ἀποτάξουν οἱ σατανάδες αὐτοὶ καὶ τὰ ρίχνουν στοὺς σάκκους ποὺ κρέμονται ἀπὸ τὸ λαιμό τους. "Εξυπηρετεία! Κατάπι φεύγουν καὶ παραδίδουν τὰ λεφτά στὸν ἀρχηγὸ τους.

— Πῶς φεύγουν; ρώτησε δὲ Ρούντυ.

— Ενας Θεὸς μονάχα ξέρει πῶς φεύγουν.

"Η συζήτησι σταμάτησε. Μέχρι ὅτε θέλειν τὴ στιγμὴ οἱ συμμοιοῖς δὲν εἶχαν διτίλη φθῆ τὴν παρουσία τῶν δύο δαστυνομικῶν. Ἀπασχολημένοι μὲ τὴ λεηλασία τῶν χρηματοκιβωτίων δὲν τοὺς εἶναν προσέξει ξαφνικὰ διμως ἔννε πάποια ἀνατασαχῆ. Κάποιοις τοὺς εἶδε. Αὐτὸς δὲ κάποιος κάτι εἶπε στοὺς δλαδοὺς ποὺ βοίσκουνταν κοντά του καὶ σταμάτησαν νὰ πηγαδισθεῖνται. Δέκα ζευγάρια πύοινα μάτια φάνηκαν πίσω ἀπὸ τὶς τούπες ποὺ εἶχαν οἱ ποάσινες κουκούλες, νὰ κυπτάζουν ἀγριο τὸν Τζόε καὶ τὸν Ρούντυ. "Ο ντέτεκτιβ ἔνοιωτε διτάτομα πολὺ δύσκη μα. Στὴ θέσι ποὺ βοίσκουνταν ὅπλο φυσικὰ δὲν μποροῦσαν νὰ χορσιμοποιήσουν. Ήτον δέκα καὶ αὐτοὶ μονάχη για δύο. Οι δέκα σατανάδες ἀφοῦ πασιχειναν γιὰ μεοικές στιγμές ἀναποφάσιστοι κινήθηκαν ποδὸς τὸ πέδος τους

— "Ερχονται νὴ μᾶς συστηθοῦν!, ωμουσιούσισε δηκουαχῶντας δὲ Ρούντυ. Νὰ τοὺς καταβρέξω, δοχηγέ;

Σήκωσε τὸν σωλήνα μὲ τὸ πυοίμαχο ὑνοὸ ἔτοιμος νὰ τὸ ἐκπήνυδονιστη ἐναντίον τους. "Ο Τζόε Ντίκ διμως τὸν συνεκράτησε:

— "Έξοκολουθεῖς νὰ εἰσαι πάντα τὴλίθιος, Ρούντυ: γρῦλισε. Εεχνᾶς δτὶ αὐτὸ τὸ ὑγρὸ είναι τὸ μόνιο μέσο ποὺ

Θὰ ιμάς ἐπιτρέψῃ νὰ βγοῦμε
ζωντανοὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν κό-
λασι; "Αν τὸ ξοδέψουμε ὅδι-
κα εἶμαστε χαμένοι. Φυλά-
ξου, Ρούντυ!

Μυστηριώδης ἔξαφάνισις

O POYNTY ΜΠΑΘ ὁ κρεμανταλᾶς ἔσκυψε καὶ ἀπέφυγε ἔνα βαρὺ στρογγυλὸ ἀντικείμενο ποὺ εἶχε πετάξει ἐναντίον του κάποιος ἀπὸ τοὺς δέκα πράσινους στατανάδες. Ταυτόχρονα ὁ Τζόε Ντίκ σάλταρε πλάγια. "Ενα ἄλλο παρόμοιο ἀντικείμενο εἶχε ἐκσφενδονισθῆ πρὸς τὸ μέρος του. Σχεδὸν ἀμεσῶς ἀκούστηκαν πισω ἀπὸ τὶς πράσινες κουκούλες ἀπαίσια σαρκαστικὰ γέλια. Τὸ βλέμμα τοῦ οντέτεκτιβ ἔγινε σκληρὸ σὰν ἀστάλι. Μέσα στὰ γάντια τοῦ ἀμιάντου τὰ δάχτυλά του κινήθηκαν νευρικά. "Ενοιωσε κάτι σὰν τὴ σκιὰ τοῦ θανάτου νὰ πλανᾶται ἐκεῖ κάπου γύρω. "Ενα παράξενο αἴσθημα φόδου τὸν κυρίεψε. "Ο ανθρωπὸς ποὺ δὲν ἤξερε τί θὰ πῇ φόδος ἔνοιωσε ἀπότομα τὸ αἷμα του νὰ παγώνῃ καὶ τὴν καρδιά του ἑτοιμὴ νὰ σταματήσῃ. Οἱ δέκα πράσινοι δαίμονες γελώντας πάντας ἀπαίσια εἶχαν φτάσει τώρα πολὺ κοντά σ' αὐτὸν καὶ στὸν Ρούντυ. Στὰ πράσινα χέρια τους ἀστραφταν λεπτίδες μαχαιριών ἔτοιμες νὰ χτυπήσουν θανάσιμα. — Μαρία Μαντόνα!, μουρμούρισε ὁ Ρούντυ τρέμοντας.

"Ο Τζόε Ντίκ κατάλαβε πῶς ἡ στιγμὴ ήταν κρίσιμη. "Αν οἱ λεπτίδες αὐτὲς κατέστρεφαν τίς φόρμες ἀμιάντου ποὺ φορούσαν θὰ πέθαιναν ἀπὸ ἔναν φριχτὸ θάνατο. Καταπνίγοντας κάθε αἰσθημα φόδου ἀποφάσισε νὰ ὄντιδράσῃ πρὶν ἀκόμα εἶναι ἀργά. Κινήθηκε γρήγορα. "Αντὶ νὰ περιμένῃ τὴν ἐπίθεσιν ἀποφάσισε νὰ τους προλαβῇ αὐτός. Μὲ ἄγρυπτο βλέμμα καὶ τεντωμένους δλούς τους σιδερένιους μῆς τοῦ κορμιοῦ ὥρμησε πρὸς τὰ ἐμπρός. Οἱ γροθίες του τινάχτηκαν μὲ μιὰν ἀσύλληπτη ταχύτητα καὶ στριφογυρίζοντας σάν ἡλεκτρικὰ σφυριά ἔπεσαν ἀλληλοιδιαδόχως σὲ τρία κρανία. Οἱ τρεῖς πράσινοι δαιμόνες ποὺ προηγούντου τῶν ἀλλων χοροπῆδσαν, οὐρλιαζαν ἀλλὰ δὲν πρόφτασαν νὰ κάνουν τίποτα περισσότερο. Διπλώθηκαν στὰ δύο κι' ἔπεσαν μέσα στὶς φλόγες. "Ο Τζόε Ντίκ ἔσκυψε κι' ἀρπάξει ἔνα ἀπὸ τὰ μαχαίρια. Ανωρθώθηκε ἀμέσως ἐτοιμος νὰ ὄντιμετωπίσῃ τοὺς ἀλλούς. Οἱ ἀλλοί ποὺ γιατὶ μερικὰ δευτερόλεπτα είχαν μεινει ἀσάλευτοι ἀπὸ τὴν ἕκπληξη, καθὼς εἶδαν τοὺς τρεῖς συντρόφους τους νὰ πέφτουν, μοιράστηκαν στὰ δύο καὶ μούνταραν. "Επιψαν νὰ γελοῦν κι' ἔδγαζαν τώρα οὐρλιαζτὰ λύσσασ. "Ο οντέτεκτιβ τοὺς εἶδε νὰ ὄρμουν ἐναντίον του κι' ἔκανε ἔνα δῆμα πρὸς τὰ πίσω. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἔνα ἀπὸ τὰ

μαχαιριά **έκσφενδονίστη** κε προς τὸ μέρος του. Πέρασε σφυρίζοντας σὰ φίδι πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ χάθηκε μέσα στὶς φλόγες. Εκείνος ποὺ εἶχε πετάξει τὸ μαχαιρί **ξεστόμισε** μιὰ βαρειὰ **βλαστήμια** δταν εἰδε πώς ἡ λεπίδα δὲν ἄγγισε τὸν ντέτεκτιβ. Πήδησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Τζόε Ντίκ. Ἀλλὰ σκόνταψε καπού καὶ σωριάστηκε φαρδὺς πλατὺς στὸ φλεγόμενο μπετόν. Ο **Ρούντυ** εἶχε ἀπλώσει τὸ πόδι του κι' ἡ τρικλιποδιά ποὺ ἔβαλε στὸ συμμορίτη πέτυχε. "Ενας ἄλλος τότε ρίχτηκε ἀπάνω στὸν κρεμανταλά. Ἀλλὰ ὁ **Ρούντυ** εἶχε ἀποφασίσει: ἐπὶ τέλους να κινηθῇ. Κίνησε τὶς χειρούκλες καὶ τὶς ποδάρες του καὶ τῆς χρησιμοποίησε, μὰ τὴν ἀλήθεια, περίφημα. "Ηταν ὁ πέμπτος συμμορίτης ποὺ σωριαζόταν ἀναύσθητος. Ταυτοχρονακι' ἔνας ἔκτος ποὺ δοκιμαζε νὰ πλησιάσῃ ὑπουρὰ τὸν ντέτεκτιβ δέχτηκε ἔνα ἄγριο χτύπημα.

Τώρα οἱ ύπόλοιποι πράσινοι δαίμονες ἄλλαξαν στάσι. "Ηταν φανερὸ πῶς φοβήθηκαν. "Ένας ἀπεριγραπτός πανικός τους κυρίεψε. Γύρισαν τὴ ράχη στοὺς δυὸ ἀστυνομικοὺς κι' ἀρχισαν νὰ τρέχουν προσπαθῶντας νὰ ἐξαφανιστοῦν πίσω ἀπὸ τοὺς καπνοὺς καὶ τὶς φλόγες. Ο **Τζόε Ντίκ** κι' ὁ **Ρούντυ** ὥρμησαν τὸ κατόπι τους. Τοὺς εἶδαν νὰ κατευθύνωνται πρὸς τὶς σκάλες. Πηδούσαν μὲ

καταπληκτικὴ εύκινησία καθώς κατέβαιναν. Πολλὲς φορὲς ὁ **Ρούντυ** κι' ὁ **Τζόε Ντίκ** κινδύνεψαν νὰ τσακιστοῦν προσπαθῶντας νὰ τοὺς φτάσουν. Μά αὐτὸς ἦταν ὅδύνατο. "Ἐτρεχαν σὰν ἀέρας καὶ ξαφνικὰ τους ἔχασαν ἀπὸ τὰ μάτια τους.

"Ο ντέτεκτιβ κύτταξε γύρω του. Είχαν φτάσει στὸ πρώτο πάτωμα.

— "Ισως θγῆκαν ἀπὸ τὴν κυρία ἔξοδο καὶ μπερδεύπτηκαν μὲ τοὺς πυροσβέστες, εἴπε. "Ἄς προχωρήσουμε πρὸς τὰ ἔκει.

Μπροστά ὁ **Τζόε Ντίκ** πίσω ὁ **Ρούντυ** ἔτρεχαν πρὸς τὴν ἔξοδο. "Οταν ἔφτασαν στὸ δρόμο ἔδγαλαν τὶς φόρμες τοῦ ἀμιάντου καὶ ἀνέπνευσαν βαθειά. Ο **Επίθεωρητής Λέμυ** Πόρενσον ἦταν ἔκει μαζὶ μὲ πολλοὺς ἀστυφύλακες. Ο ντέτεκτιβ πήγε κοντά του.

— Είσαι ζωντανός, **Τζόε**; "Όλοι είχαμε φοβήθη.

Ο ντέτεκτιβ δὲν ἀπάντησε στὴν ἔρωτηση.

— Μήπως εἶδες νὰ δγαίνουν ἵνσπέκτορ ἀπὸ τὴν ἔξοδο τοῦ ούρανοϋστη τέσσερις δαίμονες μὲ πράσινες φόρμες καὶ κουκούλες; ρώτησε.

Ο **Τόρενσον** χαμογέλασε.

— Τρελλάθη κ ες **Τζόε**; "Αρχισες νὰ βλέπης καὶ σὺ φαντάσματα;

Ο **Τζόε Ντίκ** ἀναιστέναξε.

— Καὶ ὅμως, **Λέμυ**, ύπάρχουν αὐτὰ τὰ φαντάσματα!

Μιά...κυρία φωνερώθηκε μπροστά στό θυρωδό.

εἶπε. 'Εγώ κι' ό Ρούντυ Σγάλσιμε έκτος μάχης έξη
άπ' τό αύτά. Τέσσερα δύμας
μάς ξέφυγαν και έξαφανιστή
καν τή στιγμή που πιστεύαμε
πώς τάξιχαμε στά χέρια
μας. Δέν είναι μιστήριο;

— Νομίζω πώς σου χρει-
άζεται ένα δυνατό ποτό γιά
νά συνέλθης, Τζόε!, είπε
ξεράς ό Τόρενσον.

'Ο Τζόε Ντίκ έτοιμάζει
μιά ξεπτηνή παγίδα

Ο ΕΝΤΙΓΚΑΡ Μάρινς έ-
νας άπο τους πιό πλού-
σιους βιομήχανους τής
Νέας Υόρκης άνασσήκωσε
τά κεφάλι και είδε έκπληκτος
τὸν ανθρώπο που στεκόταν

μπροστά του. "Εγινε χλω-
μός κι' έκανε μιά κίνησι ν'
άνοιξη τὸ συρτάρι τού γρα-
φείος του νά φουχτιάσῃ τὸ
πιστόλι που ίππηρχε έκει.

— "Οχι άνοησιες, κύριε
Νόρινς!, είπε ό άγνωστος
που στεκόταν μπροστά του.
Άφηστε τὸ δπλο στή θέσι
του. 'Άλλωστε δέν έχετε νά
φοβηθῆτε τίποτα άπο μένα.

— Ποιός είσαι; ρώτησε
ό Μόρινς με φωνή που έτρε-
με έλαφρά.

— "Ενας φίλος σας. Κά-
ποιος που ένδιαφέρεται γιά
τή ζωή σας και τοὺς ούρα-
νούς σας, άπαντησε μὲ
γλυκό τρόπο ό άγνωστος.
Ίσως έχετε άκουσει τὸ διο-

μά μου. Μὲ λένε Τζόε Ντίκ.

Τὰ μάτια τοῦ Μόρινς πρε
μόπαιξαν.

— Ο ντέτεκτιβ; ρώτησε
δίσπιστα.

— Νάι δ ντέτεκτιβ, κ.
Μόρινς.

— Καὶ ποιός διάβολος
σᾶς εἶπε πῶς σᾶς χρειάζο
μαι; ἔκανε νευρικά ἔκεινος.
“Ολος δ κόσμος ξέρει πῶς δ
άστυνομία μας εἶναι ἀνίκα-
νη, νὰ προστατέψῃ τοὺς τί-
μους καὶ φιλόνομους πολί-
τες. Δὲν ζήτησα ἀπὸ κανέ-
ναν βοήθεια..”

‘Ο Τζόε Ντίκ χαμογέλασε.

— Καὶ δμως χρειάζεστε
βοήθεια, εἶπε καὶ κάθησε ἀ-
ναπαυσικά σ’ ἔνα κάθισμα.
Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα λήγει
νοιμέω ἡ προσθεμία πού ἔ-
ταξε γιὰ σᾶς δ λέντ “Αγκαρο-
το. “Αν δὲν πληρώσετε τὶς
πενήντα χιλιάδες δολλάρια
εἰσθε ἔνας χαμένος ἄνθρω-
πος. Θὰ σᾶς σκοτώση.

— Θὰ τὶς πληρώσω, κύ-
ριε.

‘Ο ντέτεκτιβ κούνησε τὸ
κεφάλι.

“Οχι δὲν ποέπει νὰ πλη-
ρώσετε, κ. Μόρινς.

— Θὰ μὲ σκοτώσουν! &
ναστέναξε δ βιομήχανος. Καὶ
δὲν θέλω νὰ μὲ σκοτώσουν.

— Γ’ αὐτὸ ἀκοιβῶς τὸ
λόγο ήταν νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ,
κ. Μόρινς, εἶπε δ Τζόε Ντίκ.
‘Ο Λέντ “Αγκαρτο εἶναι &
ποφασισμένος νὰ χτυπήσῃ.
Θὰ χτυπήσῃ διως, διν τὰ κα-
ταφέρη φυσικά, κάποιον ὄλ-
λον καὶ δχι σᾶς.

— Δὲν καταλαβαίνω.

— Θὰ σᾶς ἔξηγήσω διέ-
σως, εἶπε ήρεμα δ ντέτεκτιβ.
Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε γιὰ μιὰ
δυὸ μέρες νὰ πάω τὴ θέσι
σας. Σᾶς ἔχω ἔξασφολίσει
ἔνα σπουδαῖο καταφύγιο.
‘Εκεῖ θὰ μείνετε γι’ αὐτὸ τὸ
μικρὸ χρονικὸ διάστημα, δ-
οσο δηλαδὴ ἐνώ θὰ ἐμφανί-
ζουμαι ως “Εντγκαρ Μό-
ρινς. “Ισως ἔχετε ἀκούσει
πῶς τὰ καταφέρων νὰ φλλά-
ζω χρησιμοποιῶντας διάφο-
ρες πλαστικὲς οὐσίες τὰ χα-
ρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου
μου. Πολλοὶ λένε πῶς δὲν τὰ
καταφέρων καθόλου ἀσκημα.
Μπορῶ νὰ ξενελάσω καὶ τὸ
πιὸ γυμνασμένο μάτι. Σκέ-
πτομαι λοιπὸν νὰ πάρω τὴ
υφρῆ σας. Καταλάβατε;

— Διάβολε, μουουούρισε
δ Μόρινς. Αὐτὸ εἶναι.

— Πῶς βοίσκετε τὴν Ιδέα
μου; τὸν ἔκοψε δ Τζόε Ντίκ.

— “Ισως δεν γόνουσιν τὴν
πρότασσί σας. ‘Αλλὰ ἀπόψε
ἀκοιβῶς ἔγω μιὰ ποδσκλησι
γιὰ τὸ σπίτι τοῦ Ζάος “Ο-
στασο. ‘Εκεῖ θὰ ὑπάρχουν
πολλοὶ γίνωστοι μου καὶ θὰ
σᾶς ἀναγνωσίσουν. Δέντγκαρ
αὐτὴ τὴν ποδσκλησι. Ίσα-
ΐσα γιὰ νὰ ξεχάσω τὶς ἀπει-
λές αὐτοῦ τοῦ “Αγκαρτο.

— Θὰ πάω ἔγω, κ. Μό-
ρινς, σ’ αὐτὸ τὸ πάρτο. εἶ-
πε δ ντέτεκτιβ. ‘Ακοῦστε
ποιό εἶναι τὸ σκέδιο ιου. Θὰ
ἐμφανισθῶ ἔγω ως “Εντγκαρ
Μόρινς...

“Οταν στοιμάτησε νὰ μι-
λάτη δ Τζόε Ντίκ, δ Μόρινς
εἶχε ἀλλάξει ἐντελῶς ὑφος.
Κύτταξε μ’ ἔνα βλέμμα θαυ

μασμού καὶ εύγινωμοσύνης τὸν θρυλικὸν ἀστυνομικό.

“Εξη μελλοθάνατοι
σ’ ἔνα πάρτυ

MΕΣΑ στὸ πολυτελῶς ἐπιπλωμένῳ σαλόνῃ του Ζωρζ “Οσκαρ ἑκεῖνο τὸ δραῦλον εἶχαν συγκεντρωθῆ ὁι ἑξη πλούσιωτεροι ἄνθρωποι του Σέντραλ Σιτυ. Ἡταν ἑκεῖ ὁ Ζωρζ “Οσκαρ, ὁ “Ἐντυ Μορεύ, ὁ Ρόμπερτ Μπλούντ, ὁ Μάρκ Νιούτον, ὁ Μίκη Κέλλερ καὶ ὁ “Ἐντυκαρ Μόρινς. Τα πρόσωπα καὶ τῶν ἔξη αὐτῶν ἀνδρῶν ποὺ κρατούσαν την οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Νέας Υόρκης στὰ χέρια τους ἦταν χλωμάκ καὶ φοβισμέναι. Ἡταν σάνι κάτι φοβερό νὰ περιμενον νὰ συμβῇ. Μιὰ βαρειά σιωπή ἀπλωνόταν μέσα στὸ δωμάτιο.

— Σάς κάλεσα ἐδῶ, κύριοι, εἰπε πρώτος σπάζοντας αὐτὴ τὴ βαρειά σιωπὴ ὁ Ζωρζ “Οσκαρ, νὰ πάφουμε μιὰν ἀπόφασι. Νομίζω πῶς δῆλοι μας λάβαμε αὐτές τις ἡμέρες μιὰ ἐπιστολὴ που μας προειδοποιεὶ πῶς πρέπει νὰ πληρώσουμε πενήντα χιλιάδες δολλάρια ἀν ἀγαπτάμε τὴ ζωὴ μας καὶ ἀν δὲν θέλουμε νὰ δοῦμε τοὺς ούρανοξυστες μας νὰ καιγωνται σάν λαμπτάδες. Δὲν ξέρω τί ἀκριβῶς σκέπτεται νὰ κάνη δικαθένας ἀπὸ σᾶς. Νομίζω πῶς δῆλοι σγαπτάμε τὴ ζωὴ μας. Ἀλλὰ ἐπίσης νομίζω πῶς δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ὑποκύπτουμε σ’ αὐτὸν τὸν φοβερὸ ἐγκληματία. “Οσο δρί

σκονται ἄνθρωποι ποὺ σκύβουν ἀδιαμαρτύρητα τὸ κεφάλι καὶ δέχονται τοὺς ἔκβι αεμούς του τόσο ἑκεῖνος γίνεται θρασύτερος. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀντιδράσουμε.

— Δὲν βλέπω μὲ ποιό τρόπο θὰ τὸ καιταφέρου με αὐτό, τὸν ἔκοψε ἀνάβαντας νευρικὰ ἔνα τσιγάρο ὁ Ρόμπερτ Μπλούντ, ὁ διευθυντής τῆς μεγάλης ἀσφαλιστικῆς εταιρείας ὁ «Φοινίξ». “Οσοι ἀρνήθηκαν νὰ ὑπακούσουν σ’ αὐτὸν τὸν Λέντ “Αγκαρτο τὴν ἔπαθαν ἀσκημα. Οτραπεζίτης εἶναι ἡδη ἔνας ἀξιολύπητος ἄνθρωπος. Μέσα σὲ δέκα μέρες ἔχασε καὶ τὸν δεύτερο ούρανοξυστὴ του. Καὶ, ἐπειδὴ εἶναι πολὺ πεισματάρης, φοβάμαι ὅτι θὰ χάσῃ καὶ τοὺς ἄλλους πέντε ούρανοξυστες ποὺ τοῦ ἀπομένουν ἀν δὲν πληρώσῃ τὶς πενήντα χιλιάδες ποὺ τοῦ ζητάει ὁ Αγκαρτο.

— Αὐτὸς ὁ κακούργος δὲν περιορίζεται πιὰ στους ἐμπρησμούς!, εἶπε ὁ Μάρκ Νιούτον. Προχώρησε περισσότερο. “Αρχισε νὰ σκοτώνῃ ἑκείνους ποὺ ἀριούνται νὰ πληρώσουν. Ἐγὼ διμολογῶ πῶς δὲν ἔχω τὴ δύναμι νὰ ἀρηθῶ. Θά πληρώσω γιατὶ μοῦ ἀρέσει νὰ ἔχω ἥσυχο τὸ κεφάλι μου.

— Εἴμαστε γελοῖοι!, τὸν ἔκοψε ὁ “Ἐντυ Μορεύ. “Ἐγὼ ίσως είμαι δι ποιο ζητιαμένος ἀπὸ δῆλους. “Η ἐταιρεία μου «Ασφάλεια Πυρὸς καὶ Θαλάσσης» κινδυνεύει ν’ ἀπογυνωθῇ ἀπὸ τὰ κεφάλαιά της

γιαπή κατά μιὰ σατανική σύμπτωσι δλοι οἱ αύρωνοξυτες ποὺ καίγονται εἰναι ἀσφαλὶ σμένοι σὲ μένα. Αὔτὸ τὸν τελευταῖο μῆνα πλήρωσα δέκα περίπου ἑκατομμύρια δολάρια ἀποζημιώνοντας τοὺς ἀσφαλισμένους στὴν ἐταιρεία μου ίδιοκτήτες. Καὶ διως συμφωνῶ μὲ τὸν Ζώρζ "Ο-σκαρ.

— Η ἀστυνομία εἶναι ἀνίκανη νὰ ἀντιδράσῃ!, ἀναστέναξε ὁ Μίκυ Κέλλερ.

— Εγὼ κύριοι, προσωπικῶν δὲν πρόκειται νὰ πληρώσω ποτὲ τις πενήντα χιλιάδες δολλάρια ποὺ μοῦ ζητοῦν οἱ συμμορίτες!, εἶπε ὁ Ἐντγκαρ Μόρινς. Ἐχω μαζί μου ἓνα περιστροφό τῶν 38. Είμαι ἄριστος σκοπευτής καὶ θὰ ὑπερασπίσω τὴν ζωὴν μου. Τὸ ρολόϊ χτύπησε ὀργὰ μεσάνυχτα.

Ο Μόρινς χαμογέλασε. Τὸ χαμόγελό του ήταν κάπως βεδιασμένο.

— Απόψε λίγο μετὰ τὰ μεσάνυχτα λήγει ἡ προθεσμία ποὺ μοῦ ἔχει τάξει νὰ τὸν πληρώσω ὁ Λέντ "Αγκαρτοῦ. Καὶ, δπως βλέπετε, δρίσκομαι ἔδω καὶ συζητῶ ήρεμα μαζί σας.

— Θὰ πῶ κάτι ποὺ ἵσως φαινῇ κάπως παράξενο, εἶπε ὁ Μίκυ Κέλλερ ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδικάτου Μεταφορῶν. Νομίζω πώς αὐτὸς ὁ Λέντ "Αγκαρτοῦ εἶναι ὑποκείμενο ποὺ ἐκτελεῖ ἐντολές. Πίσω δπ' αὐτὸς τὸ κάθαρμα κρύβεται κάποιος ὄλλος. Αὔτὸν τὸν ὄλλον θὰ ἐπρεπε νὰ ἀνα-

καλύψῃ ἡ ἀστυνομία. Τότε θὰ σταματοῦνται αὐτὰ τὰ ἀπαίσια ἐγκλήματα.

Τὰ μάτια τοῦ Τζόε Ντίκ κόπτω ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ "Ἐντγκαρ Μόρινς τρε μόπαιξαν. Αὔτὸς ήταν ποὺ εἶχε κι' αὐτὸς σκεφτῆ ἀπὸ καιρό. Ἡταν μιὰ ίδεα ποὺ τὸν βασάνιζε.

Τὰ φῶτα ἔσθησαν ἀπότομα καὶ ἡ κάμαρη γέμισε σκοτάδι. Τὰ τζάμια τοῦ μεγάλου παραθύρου ποὺ ἔβλεπαν στὸν κήπο θρυμματίστηκαν κι' ἔπεσαν μὲ πάταγο στὸ πάτωμα. Ἀπ' τὸ παράθυρο ὥρμησαν μαύρες σκιές. Ακούστηκαν πνιχτές κραυγές. Μιὰ βαρειὰ φωνὴ ἔδινε παραγγέλματα. Μέσα σὲ τοῦτο τὸ πανδαιμόνιο κάτι ἀστραφε σὰν φλεγόμενο μετέωρο καὶ ταξιδίεψε πρὸς τὸ κάθισμα δύπου πρὶν λίγα δευτερόλεπτα ἀκόμα καθόταν ὁ Ἐντγκαρ Μόρινς. Τὸ κάθισμα κάτηκε σὰν πυροτέχνημα. Ἀλλὰ ὁ Τζόε Ντίκ εἶχε ἀνορθωθῆ. Μέσα στὴν ἔκτυφλωτικὴ ἀστραφῆ τοῦ μετέωρου ποὺ δὲν διέπειρε περισσότερο ἀπὸ μισὸ δευτερόλεπτο διέκρινε ἔξαλλα πρόσωπα, τρομαγμένα βλέμματα καὶ ἀνθρώπους μὲ πράσινες φόρμες καὶ δμοιόμορφες κουκούλες μὲ δυὸ στρογγυλές τρύπες στὴ θέσι τῶν ματιῶν. Μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι πήδησε μακριὰ ἀπὸ τὴ φλεγόμενη καρέκλα σημάδεψε πρὸς τὸ παράθυρο καὶ πυροβόλησε μιὰ πράσινη κοκούλα. Κάποιος ποὺ ἐτοιμαζότων νὰ

μπή στὸ δωμάτιο δέχτηκε στὸ κεφάλι ἔνα καφτὸ μόλύβι καὶ ανατράπηκε. Ἐπεσε στὸ κενὸ ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο ὅγάζοντας ἔνα ὅγριο οὐρλιαστό. Τὴν ἀμέσως ἐπόμενη στιγμὴ ὁ Τζός Ντίκ ἐπεσε ἀπανω σὲ μιὰ μᾶζα ἀνθρώπων ποὺ πάλευαν. Τυφλος ἀπὸ λύσσα ἀρπαξε κάποιον ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ κατέβασε τὴν κάνην τοῦ πιστολιού σαν ρόπαλο στὸ κρανίο του. Ἔνοιωσε τὴν λεπίδα ἐνὸς μαχαριού νὰ τοῦ τρυπάῃ τὸν ώμο. Ἔσκυψε σχεδὸν γονάτισε, καὶ πυροβόλησε. Ἐκείνος ποὺ κρατοῦσε τὸ μαχαίρι ἔτρεξε πρὸς τὸ παράθυρο. Ὁρμησε καὶ ἀρπάχτηκε ἀπὸ ἔνα σκοινὶ που κρεμόταν ἀπ' ἔξω. Τώρα γιὰ πρώτη φορά ἔβλε πε τὸν τὸ σκοινὶ ὃ ντέκτιβ. Τὸ γυμνασμένο μυαλό του δὲν ἦθελε πολὺ γιὰ νὰ καταλάβῃ. Σκαρφαλώνοντας σ' αὐτὸ τὸ σκοινὶ κατάφεραν νὰ φτάσουν στὸ παραθύρο τοῦ σαλονιοῦ τοῦ Ζώρκ. Ὁσκαρ ποὺ βρισκόταν στὸν τρίτο ὅροφο τοῦ σπιτιοῦ οἱ συμμορίτες. Ἀπὸ ἑκεὶ μπῆκαν, ἐνώ κάποιος ἄλλος εἶχε γλυστρήσει στὸν διαμερισμά τοῦ σπιτιοῦ καὶ κατέβασε τὸ γενικὸ διακόπτη τοῦ ἡλεκτρικοῦ. Μέσα στὸ σκοτάδι οἱ κακούργοι δούλευαν πάντα πιὸ ἀνετα. Ὁ Τζός Ντίκ ὥρμησε πρὸς τὸ παράθυρο. Ἀδίσταχτα κρεμάστηκε στὸ σκοινὶ κι' ἀρχὶ σε νὰ γλυστράῃ πρὸς τὰ κάτω. Τὸ ἕδαφος

τριάντα μέτρα κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Μέσα στὸν κῆπο ξεχώρισε σκιές νὰ κινοῦνται. Μα τὴν Ἱδια στιγμὴ ἀφησε τὶς σκιές καὶ σήκωσε πρὸς τὸ ἀπάνω τὸ κεφάλι. Ἡ ἀναπνοή του κόπηκε κι' ἡ καρδιὰ του σταματήσε νὰ χτυπᾶ. Κάποιος ἵσκυθε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο κι' ἔκοβε μ' ἔνα μαχαίρι τὸ σκοινὶ που κρεμόταν διατέκτιβ. Ἀκούσε ἔνα ἀπαίσιο γέλιο. Ὁ συμμορίτης ποὺ κυνηγοῦσε εἶχε φτάσει κι' ὄλας στὸ ἕδαφος. Προσπάθησε νὰ γλυστρήσῃ κι' ὥστε τὸ δυνατὸ πιὸ γρήγορα πρὸς τὰ κάτω. Χαλάρωσε τὰ δάχτυλά του. Μὰ εξαφνικὰ ἔνοιωσε ἔνα δυνατὸ ίλιγγο. Τὸ σκοινὶ κόπηκε καὶ ὁ Τζός Ντίκ εἰδε τὰ δέντρα καὶ τὸ ἕδαφος νὰ ἔρχωνται μὲ μιάν ἀπίστευτη ταχύτητα πρὸς τὸ μέρος του. Τὸ κορμὶ του ἐπεσε στὰ κλαριὰ ἐνὸς δέντρου, χοροπήδησε καὶ κατρακύλησε βαρύ στὸ χώμα. Πέφτοντας χτύπησε βαρείᾳ στὸ κεφάλι καὶ ζαλίστηκε. Κατανικώντας τὸν πόνο καὶ τὴ ζάλη δοκίμασε ν' ανορθωθῇ. Ἀλλὰ δὲν πρόφτασε. Μαύρες σκιές δραμησαν καὶ ρίχτηκαν ἀπανω του. Γόντας πάτησαν στὸ στομάχι του καὶ λαβὲς πιστολιῶν βρόν τησαν ἄγρια στὸ κεφάλι του.

Τὸ διαμέρισμα
μὲ τὶς κόμπρες

ΤΟ ΠΡΩΤΟ πράγμα ποὺ εἶδε μπροστά του δτῶν ἄνοιξε τὰ μάτια ὁ Τζός Ντίκ ήταν ἡ κάνη ἐνὸς αὐτ-

τομάτου πού τὸν σημάδευε. "Υστέρας κατάλαβε πως ήταν δεμένος πισθάγκωνα μ' ἔνα χοντρό σκοινί. Τὸν εἶχαν πε τάξει σ' ἔνα τσιμεντένιο κε λί. 'Απέναντί του καθόταν κάποιος καὶ κάπνιζε. Αὐτὸς ποὺ κάπνιζε κρατούσε τὸ ὅπλο. Καθὼς εἶδε τὸν ντέτε κτιβ νὰ ἀνοίγῃ τὰ μάτια χα μογέλασσε.

— Καλά ξυπνήτ ο ώρια, Τζόε Ντίκ!, εἶπε δ συμμορί της. Μονάχα βουνό μὲ δου νὸ δὲν σμίγει.

Ο ἀστυνομικὸς τὸν κύττα ξε ξιφινιασμένος. Αὐτὸ τὸ Τζόε Ντίκ χτύπησε ασκημα στ' αὐτία του. Μολονότι ἔ νοιωθε φοβερὸ πονοκέφαλο θυμόταν πολὺ καλά τί εἶχε συμβῆ. "Ηξερε πῶς δταν ἔ πεφτε ἀπὸ τὸ σκοινὶ κατρα κυλώντας στὸ ἔδαφος εἶχε τὴ μορφὴ τοῦ 'Εντγκαρ Μό ρινς. Πῶς κατάλαβε αὐτὸ τὸ μούτρο ποὺ καθόταν ἀπέναν τί του πῶς κάτω ἀπὸ τὰ χαρα κτηριοτικὰ τοῦ Μόρινς κρυβό ταν ὁ Τζόε Ντίκ;

— Ξέχασες λοιπὸν τόσο σύντομα τὸν Μάριο Καρτέ το; "Η δὲν εἰσουν ἐσὺ ποὺ μ' ἔστειλες μὲ πέντε χρόνια στὴ ράχη στὸ 'Αλκατράζ; Θυμήθηκες τώρα;

— Δὲν καταλαβαίνω τί μου λέει!, μουρμούρισε δ ντέ τεκτιβ. Γί δουλειά ἔχω ἔγω μὲ τὸν Τζόε Ντίκ; Εἰμένα μὲ λένε "Εντγκαρ Μόρινς.

"Ο κακοποιὸς γέλασε. "Ε βγαλε ἔνα μικρὸ στρογγυλὸ καθρεφτάκι ἀπὸ τὴν τοέπη του καὶ τὸ ἔφερε μπροστά

στὸ πρόσωπο τοῦ ἀστυνομικοῦ. 'Ο Τζόε Ντίκ ἀνακιρ τημε. Οι πλαστικὲς ούσιες, τὰ ἐλάσματα, τὰ χρώματα καὶ ὅλα ἔκεινα ποὺ εἶχαν με ταινάλει τὰ χαρακτηριστικά του σὲ χαρακτηριστικά τοῦ 'Εντγκαρ Μόρινς εἶχαν ἔξα φανιστῆ.

— Καὶ τώρα πᾶμε στὸ ἀ φεντικό, εἶπε δ συμμορίτης γελώντας.

Βγῆκαν ἀπὸ τὸ κελί, διέ σχισαν ἔνα διάδρομο καὶ μπήκαν σ' ἔνα δωμάτιο.

Στὸ δάσος τοῦ δωματίου καὶ πίσω ἀπὸ ἔνα γραφεῖο καθότοιν ἔνας μεγαλόσωμος ἄντρας. Κάτι διάβαζε κι' σταν ἀνοίξε ἡ πόρτα ἀνασή κωσε τὸ κεφάλι. 'Ο Τζόε Ντίκ μὲ τὴν πρώτη μαστὰ ποὺ τοῦ ἔρριξε τὸν κατέταξε στὴν συναμοταξία τῶν ἔρ πετῶν. Εἶχε ἔνα φιδίσιο βλέμ μα. Τὰ μάτια του ἦταν ματιά φιδιοῦ. Κάτι θαμπὸ καὶ ἀστριστὸ θύμιζαν αὐτὰ τὰ μάτια στὸν ντέτεκτιβ. Κάπο τε ἄλλοτε εἶχε ἀντικύσει αὐτὸ τὸ βλέμμα.

— Χαίρω ποὺ σὲ βλέπω καλά, διασημε ντέτεκτιβ!, εἶπε κοροϊδευτικὰ δ Λεντ "Αγκαρο.

Καὶ ἡ φωνὴ δὲν ἦταν δ γνωστὴ στὸν Τζόε Ντίκ. Ποὺ εἶχε ξαναδῆ λοιπὸν αὐτὸ τὸ φιδίσιο βλέμμα καὶ ποὺ εἶχε ξανακούσει αὐτὴ τὴ βαρειά φωνή;

— Θὰ μπαρούσα νὰ σὲ σκοτώσω σὰν σκυλί, Τζόε Ντίκ, συνέχισε δ κακούργος; 'Αλλὰ δὲν τὸ ἔκανα γιατὶ

κῆθελα νὰ κουδεντιάσω πρώτα μαζί σου. 'Ενδιαφέρουμαι πολὺ γιὰ τὴν ὑγεία αὐτοῦ τοῦ "Εντυκαρ Μόρινς καὶ θέλω νὰ μάθω σὲ ποιό μέρος κρύβεται. Ξέρω πολὺ κα λὰ δτι: ἐσὺ κάπιου τὸν ἔχεις κρύψει γιὰ νὰ τὸν προστατέψῃς ἀπὸ τὸν θάνατο ποὺ ἔχω ἀποφασίσει γι' αὐτόν.

— "Αν μ' ἔφεσες γι' αὐτὸ δέδω βγάλτο ἀπὸ τὸ νοῦ σου! εἶπε κοφτά δ Τζές Ντίκ. Δὲν πρόκειται νὰ μάθης ἀπὸ μένα τίποτα.

'Ο Λέντ "Αγκαρτу γέλασσε ἀλλὰ τὰ μάτια του γέμισαν ἀπαίσιες ἀστραπές.

— Μήν εἶσαι διαστικός, διάσημης ντέκτει! Πρὸν μ' ἀπαντήσης πρόπει νὰ σοῦ πῶ κάτι ποὺ ἰσχας δὲν ἔμαθες ἀκόμα. Χτές τὴν νύχτα δσην δια α ἐσὺ κοιμόσουν ἐγὼ ἔκανα μιὰ ἔξυπνη δουλειά. "Εφερα δέδω μιὰ διορ φη κοπέλλα νὰ σοῦ κάνη σιν τροφιά. Τὴ λένε Λύντιας Τόδεν. Ξέω πώς πολὺ τὴν ἀγαπᾶς καὶ σχεδιάζεις νὰ τὴν παντρευτῆς.

— Τὴ Λύντια; μούγγρισε δ Τζές Ντίκ. Τόλιμησες λοιπόν; "Οχι δὲν τόκωνες αὐτό!

Μὲ δευένα χέρια δοκίμασε νὰ ριχτῇ ἀπάνω του. Μὰ δ συμμοσίτης μὲ τὸ αὐτόματο δὲν τὸν ἀφοσε. Τὸν συγκρά τησε καὶ τὸν ὑπογοέωσε νὰ καθίσῃ σὲ μιὰ καιρέκλα.

— Τί; Δὲν μὲ πιστεύεις;

ΤΕΛΟΣ

Συγγραφεύς : Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

'Απαγορεύεται η ἀναδημοσίευσης

ἔκανε κοροϊδευτικὰ δ "Αγκαρτу. Θὰ βεβαιωθῆς, ὅμεσως γι' αὐτό. 'Εδω ἔχουμε πολὺ ἐνδιαφέροντα διαμερίσματα γιὰ τοὺς φιλοξενούμενους μας. 'Η φιλενάδα σου βρίσκεται σ' ἔνα διαμέρισμα μὲ φίδια. Τῆς κάνουν πασοέα τρεῖς ώραιες κόμπρες. Αὐτές οἱ κόμπρες πρὸς τὸ παρόν εἶναι ἀκίνδυνες. Μ' ἔνα ἀπλὸ δυως σφύσιγμά μου μποροῦν νὰ ἀγρίψουν καὶ νὰ ριχτοῦν ἀπάνω της νὰ γεμίσουν φαρμάκι τὸ αἷμα της. "Έχουμε ἔνα πιγράδι ἀκόμα γεμάτο πεινα σμένα μυρμήγκια. 'Αλλὰ πρό σεχε τώρα.

Αιτλωσε τὸ χέρι του καὶ πάτησε ἔνα κουμπί. "Ένα κουμάτι τοῦ τοίχου ποὺ δρισκόταν ἀπέναντι στὸν ντέτε κτιβ ὑποχώρησε καὶ στὴ θέση του φάνηκε μιὰ ὅθινη τηλε οράσεως. 'Ο Τζές Ντίκ κάρφωσε τὸ βλέμμα του πρὸς τὰ ἔκει. 'Η ὄμασμον του κε πήκε καὶ τὰ μάτια του γέμισαν ἀπελπισία. Θαμπά στὴν ἀσχή, ζωηρὰ ὑστερα σχεδιάστηκε στὴν ὅθινη μιὰ μορφή. 'Η καρδιά του βρόντησε διάσια. 'Η μοοφή αὐτὴ ἦταν τὴς Λύντιας Τόρεν τὴς κο πέλλας ποὺ ἀγαπούσε δσο τίποτα δλλο στὸν κόσμο. Τὸ δλέμμα τῆς Λύντια εἶχε μιὰν ἀπεριήσαπτη ἐκφοσιτι πανικοῦ καὶ ἦταν καρφωμένο σὲ μιὰ φαρμακερὴ κόμπρα ποὺ τὴν πλησίαζε δείχνωντας τὴ διχαλωτὴ γλῶσσα της...

T Z O E N T I K

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Γραφεία: "Οδός Λέκκα 22 — Αριθμός 5 — Τιμή Βραχιολί 2

Δημοσιογραφικός Διυτής: Στ. Ανεμοδούρας, Φαλήρου 41. Οικονομικός Διυτής: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγάδης 38. Προϊστάμενος τυπογρ.: Α. Χατζηβασιλείου, Ταταούλων 19 Ν. Σύμρη.
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Αθήνα.

Δεν χρειάζεται διαφήμισι τὸ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ TZOE NTIK, τὸ 6. ποὺ κυκλοφορεῖ τὰ ἐρχόμενο Σάββατο μὲ τὸν τίτλο

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΤΟΥ

γιατὶ οἱ ἀναγνῶστες ποὺ θὰ τὸ διαβάσουν θὰ τὸ διαφημίσουν μονάχοι τους! Στὸ τεῦχος σύτὸ δ δαιμόνιος ντέτεκτιβ TZOE NTIK μπλέκει σὲ καταπληκτικές περιπέτειες καὶ γνωρίζει κινδύνους ποὺ προκαλοῦν δίγη ἀγωνίας καὶ στόν...θαρραλέο Ρούντυ Μπάθ ἀκόμα!

Θὰ μετανοιώσῃ δποιος δὲν προλάβη ν' ἀγοράσῃ αὐτὸ τὸ δριστουργηματικὸ τεῦχος τοῦ TZOE NTIK, τὸ 6.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΓΗ

ΚΑΘΩΣ Ο ΗΡΟΣ ΜΑΣ ΠΕΡΦΤΕΙ
ΣΤΟ ΚΕΝΟ Ο ΕΞΩΓΗΝΟΣ
ΤΡΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΤΟΥ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΤΟΥ ΣΩΣΕ
ΓΡΗΓΟΡΑ...

ΜΙΑ ΑΝΤΙΝΑ ΦΩΤΟΣ ΡΕΥΣΕΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΞΗΙΖΟΝΤΑΣ
ΤΟΝ ΑΕΡΑ.. ΙΑΙ ΣΤΑΜΑΤΑ
ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΡΕΠΟΡΤΕΡ.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΞΗ ΤΗΝ ΕΥΓΝΩΜΟ
ΣΥΝΗ ΤΟΥ Ο ΙΑΡΣΩΝ ΑΠΟ-
ΦΑΣΙΖΕΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΟΣΟ
ΗΠΟΡΕΙ ΤΟ ΖΩΤΗΡΑ ΤΟΥ...

ΘΕΣ ΝΑ ΠΗΣ
ΠΩΣ ΚΑΠΟΤΕ
ΘΑ ΣΟΥ ΠΩ ΤΟ
ΜΥΝΗΜΑ ΠΟΥ
ΝΟΥ ΕΒΑΛΕ Ο
ΧΟΥΛ-ΖΟΥ;

ΑΚΡΙΒΩΣ!
ΓΙΑΥΤΟ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΕΙΜΑΙ ΔΙΑΡ-
ΚΩΣ ΜΑΖΙ
ΖΟΥ...

ΟΗΣ Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΤΑ-
ΘΜΟ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ...

ΦΑΝΤΑΣΟΥ ΤΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΟΑ ΤΡΑΒΑΓΑ ΑΝ ΉΜΟΥΝ
ΨΥΛΟΤΕΡΑ ΑΠ' ΑΥΤΟΝ
ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ...

